

Cena
1,35 eiro

Nr. 12
(11 847)

Piektdiena, 2023. gada 10. februāris

Jāpabeidz šogad

Kuldīgā pilnā sparā rit pārbūve ēkā Liepājas ielā 14, kur būs daudzveidīgu sociālo pakalpojumu centrs.

SIA Bildberg projektu vadītājs Mārtiņš Puķe.

Pēc pārbūves ēka izskatīsies šādi. Projekta autors – Lejnieku projektēšanas birojs.

„Pārbūves termiņš ir īss – nepilns gads, tas strikti jāievēro, jo no tā atkarīgs Eiropas finansējums pašvaldībai,” saka uzņēmuma Bildberg projektu vadītājs Mārtiņš Puķe. „Ēka atrodas vēsturiskajā zonā, tāpēc uzmanība jāvelta loģiem, fasādei, jumtam un citām lietām, kas redzamas ārēji. Te nebūs eiroremonta, jo arī iekšpusē viss jāveido tā, lai sajūta būtu kā senā namā.” Savienot vēsturi ar telpām cilvēkiem ar kustību traucējumiem esot sarežģīti. „Konstrukcijas ir atsegtas, daļa jau nomainīta, daļa pasūtīta. Montējam atpakaļ. Salāgojam grīdu, jo tā bija dažādā līmenī, bet cilvēkiem ar kustību traucējumiem vajag līdzenu. Arī starpsienas sākam būvēt. Daļa logu nodota restaurācijai. Jūmtā protezējam sijas. Standarta projektā uz jumta liek plēvi, bet mēs liekam apakšā koka zemsegumu. Atjaunojam kārnījumus – mazgājam un klājam atpakaļ.”

Atklājušies arī pārsteigumi: „Ir jādara vairāk, nekā bijām paredzējuši. Piemēram, zāle, kurā darbojas pensionāru apvienība

Rumbiņa, ir no pakkociem, un apakša līdz metram sapuvusi. Viss jāmaina, stutējot uz domkratiem. Papildu izmaksas neprasām – cenšamies iekļauties budžetā.” Tieši ēkas jaunākā daļa esot vissliktākā. „Var redzēt, kurā periodā kāda uzmanība būvniecībai pievērsta. Vecos laikos būvēja labāk,” teic M. Puķe.

Līgumu par projektu, autoruzraudzību un būvdarbiem tālaka novada domes priekšsēde Inga Bērziņa un SIA Bildberg valdes loceklis Gatis Bērziņš parakstīja pērn aprīlī. Pēc tā darbs jāpabeidz šogad.

Pārbūve ir Eiropas Reģionālās attīstības fonda projekts Sabiedrībā balstītu sociālo pakalpojumu infrastruktūras izveide Kuldīgas novadā. Par būvuzraudzību atbild Kuldīgas AB būvniecība, projektu izstrādājis Lejnieku projektēšanas birojs no Rīgas. Kopējās izmaksas ir divi miljoni 638 000 eiro.

Inta Jansone
Lailas Liepiņas foto

Pēc pārbūves Liepājas ielā 14 būs:

- dienas centrs bērniem ar funkcionāliem traucējumiem (fizioterapijas, ergoterapijas, mūzikas terapijas, Montesori u.c. nodarbinības), bērnu pieskatīšanas telpa;
- dienas centrs pieaugušajiem ar garīgiem traucējumiem bez atbalsta aprūpē (skatuves māksla, vingrošana, mūzikas un mākslas terapija, ergoterapija, fizioterapija, rokdarbi utt.);
- virtuve un tekstilapstrādes darbnīca;
- 1. stāvā tiks saglabātas komercelpas.

MĀKSLA Ritums Ivanovs un viņa reparatā glezniecības tehnikas. Es gribu ļaut, lai notiek piedzīvojums, lai man pašam ir interesanti! 6.-7. lpp.	MANTOJUMS Grāmata par Kuldīgu un Kurzemes hercogisti. 3. lpp.	PERSONĪBAS Ieva Vitola-Lindkviņa, Dže Lindkviņa un studija M22. 4.-5. lpp.
---	--	---

Pārsteidzoša dāvana Davidova atcerei

Emocionāli un krāsaini izskanēja mūsu izcilā čellista, pedagoga un komponista Kārļa Davidova 185. dzimšanas dienas koncerts Kuldīgā, koncertzālē Klavīns Pieno. Klausītājiem šīta neticami, ka jaunajam čellā pavēlniekam, starptautisku konkursu laureātam Reinim Rudzītim, kas uzbora muzikālo daudzveidību, ir tikai 15 gadu un viņš vēl mācās J.Mejdina Rīgas 1. mūzikas skolā.

J.Mejdina Rīgas 1. mūzikas skolā Čellā Klavīns klausītājus priecēja mūsu recenzenta Kārļa Davidova piemērotā koncerta programma.

Meklējiet iekšlapās!

Ilggadējam peldēšanas trenerim un entuziastam Uldim Zemzaram - 90.

➔ 4. lpp.

Skrundenieki nevar sagaidīt solīto automazgātavu Puto. Kad tā būs? ➔ 3. lpp.

Zemestrīce Turcijā un Sīrijā. Vai arī mūsu valsts palīdzēs cietušajiem? ➔ 2. lpp.

Latvijas vieglatlētikas čempionātā telpās jaunā kuldīdzniece Beāte Buka par čempioni kļuvusi divreiz. ➔ 6. lpp.

Bibliotēkās pārmaiņas ieviestas lasītāju labad. Stāsta Kuldīgas galvenās bibliotēkas vadītāja Daina Gīrvaite. ➔ 3. lpp.

Otrdien, 14. februārī:

- Valentīndienā – par mīlestību.
- Personība: Ilze Stukule.
- Kas jāzina par e-adresi.
- Transporta jautājumi Kuldīgā.
- Kurmāles kalējs Laimonis Spēks.

REDZĒJUMS

Maksā ragā!

Daiga Bitinieca

Pie informācijas mēs nonākam dažādos ceļos, pēdējā laikā aizvien biežāk tā atrodama tikai internetā, tai skaitā par dažādiem sadārdzinājumiem.

Tā ziņu par to, ka no 1. janvāra dārgāka kļūs siltumtīkli (KS) bija ievietojuši savā mājaslapā 7. decembrī. Teksts vēstīja, ka no 1. janvāra siltuma tarifs mājsaimniecībām pieaugs par 10,72 eiro: jaunais būs 95,17 eiro par megavattstundu līdzšinējo 73,73 eiro vietā.

„Kādi gan var būt viena iedzīvotāja iebildumi par lēmumu, kas jau pieņemts?”

Tiesa, pirms tam 19. augusta *Kurzemniekā* uzņēmuma valdes priekšsēdis Andris Aniņš skaidroja, ka tarifs jūnijā bijis plānots ap 67 eiro/MWh, bet izmaksas strauji augušas un apkures sezonas sākumā tas būšot 71 eiro/MWh. Bet nu, kā redzams, ir vēl augstāks. Pamatojums, kā skaidro A. Aniņš: „Vienīgās izmaiņas tarifā ir šķeldas cenas pieaugums.” Decembrī esot beigusies pavasarī un vasarā iegādātā šķelda, kas ļāvusi apkures maksu noturēt ievērojami zemāku nekā citviet Latvijā.

Tā nu, priecājoties, ka līdz Kuldīgai netika atvilks avāntūrista Uga Tabora savulaik

iecerētais gāzesvads, un zinot, ka pašreizējais tarifs nūdien nav augstākais starp citām pilsētām, atliek vien maksāt. Tiem, kam ir iespēja siltumu regulēt, nav ko pārāk žēloties, bet tiem, kam nav, jādomā, kā modernizēties. Tomēr būtu gribējies, lai par augstāku maksu gan iedzīvotāji, gan uzņēmumi tiktu informēti vairāk, nevis pēc jaunumiem būtu jāiet uzņēmuma mājaslapā.

Bet cits stāsts ir par SIA *Kuldīgas komunālie pakalpojumi*. Protams, bija sagaidāms, ka cena augs arī šī pašvaldības uzņēmuma pakalpojumiem. Un, lai gan tā pārstāve laikrakstā skaidroja, ka „novembra, decembra un janvāra rēķinā publicēts aicinājums iepazīties ar šīgada tāmī”, es, piemēram, paziņojumu par mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas tāmī 2023. gadam e-pastā saņēmu tieši šī paša gada 3. februārī. Un tas min tarifa pieauguma iemeslus: „...pamatojoties uz minimālās mēneša darba algas paaugstināšanos, kopējo patēriņu cenu palielināšanos, dzīvojamās mājas nolietošanos un resursu izmaksu paaugstināšanos.” Apskatot tarifu, uzreiz nevar saprast, tieši par cik katra pozīcija sadārdzināta. Tā teikt, nav nekāda salīdzinājuma līdzās (skaidrāka bilde bija ar KS – tur vēstījums precīzs!).

Bet visvairāk – nezinu: kaitina vai uzjautrina – šis teikums: „Ja no Jums netiks saņemti iebildumi par sniegto informāciju, uzskatīsim, ka esam vienojušies par izcenojuma/tarifa izmaiņām, pievienojot to pie pārvaldīšanas līguma.” Nu, kādi gan var būt viena nabaga iedzīvotāja iebildumi par lēmumu, kas jau pieņemts? Nekas taču atpakaļgaitā neieslēgtos.

MANUPRĀT

Būsim viens otram

Nesen klausījos kādas psihoterapeites lekciju par cilvēku attiecībām, un mani pārsteidza tas, cik daudz laika un uzmanības savā stāstījumā viņa veltīja viedierīcēm un tam, kā sēdēšana ekrānos bojā attiecības. Pārsteidza, jo nebiju aizdomājusies, ka tam ir tik liela nozīme. Taču ir. Jo vienmēr ir, kur novērsties, pazust, aiziet, nebūt, izvairīties utt., utt. Kaut vai tāds it kā sākums, kad jūs, ar draugu vai draudzeni esot kafejnīcā, ik pa laikam uzmetat skatu ekrānam, vai nav atnākusi kāda

ziņa, var kopābūšanu sabojāt, neradot prieku un gandarījumu. Vienmēr jāatceras, ka mobilās lietotnes un sociālie tīkli veidoti ar pamatuzdevumu piesaistīt mūsu uzmanību un noturēt, tāpēc ir ļoti viegli tajos pazust. Cerēt, ka šajos tīklos neiekritīsim, ir naivi. It sevišķi tad, kad būs grūtāks brīdis, kurā gribēsies nozūst. Taču nepazīstu nevienu, kam sēdēšana ekrānā būtu palīdzējusi. Drīzāk jau tikai vēl viena problēma – pazaudēts laiks – nākusi klāt.

Līga Gabrāne

TRĪS PAR VIENU

Spēcīgā zemestrīcē Turcijas dienvidos un Sīrijas ziemeļos pirmdien agrā rītā, kad iedzīvotāji vēl gulēja, gājuši bojā vairāk nekā 16 000 cilvēku. 7,8 magnitūdu zemestrīces epicentrs bijis 33 km uz ziemeļiem no Turcijas pilsētas Gaziantepas. Otrs 7,5 magnitūdu grūdiens noticis vēlāk. Nopostīts tūkstošiem ēku. Upuru skaits var ievērojami augt, un Pasaules Veselības organizācija lēš, ka bojā var būt gājuši līdz 20 000 cilvēku.

Kāpēc zemestrīce prasījusi tik daudz upuru? Vai cietuši arī Latvijas pilsoņi, un vai arī mūsu valsts sniegs palīdzību?

CILVĒKIEM TUR NEBŪTU JĀDZĪVO

1. Ģirts Stinkulis, ģeoloģijas zinātnu doktors, Latvijas Universitātes asociētais profesors:

– Turcijas zemestrīču apdraudējuma kartē izceļamas divas galvenās joslas – Ziemeļanatolijas lūzums un Austrumanatolijas lūzums, kas atrodas starp litosfēras plātnēm. Visur pasaulē šo plātņu sadures joslās notiek zemestrīces. Tā notikusi tur, kur diemžēl tām jānotiek.

Kādēļ tik stipra un tik ļoti izpauzies Zemes virspusē? Acīmredzot starp lūzumiem ilgstoši uzkrājies spriegums. Plātnēm bīdoties pamazām, ilgāku laiku nenotiek nekā, bet vienā brīdī notiek spēcīga pārvietošanās par vairākiem metriem. Diemžēl tas noticis arī diezgan sekli – 19 kilometru dziļumā, tāpēc postījumi ir tieši Zemes virspusē.

Kas attiecas uz upuriem, tas ir briesmīgi, ka šādās zonās ir apdzīvotas vietas. Principā cilvēkiem tur nevajadzētu dzīvot vai vismaz nevajadzētu celt pilsētas un tādas ēkas, kurās cilvēki bieži

uzturas. Turcijā tāda ir liela daļa valsts, bet arī citviet pasaulē to neņem vērā un cilvēki seismiskajās zonās dzīvo. Un, cik saprotu, daudzas būves Turcijā celtas neatbilstoši seismiskajiem riskiem. Ievērojot normatīvus un tehnoloģijas, var panākt, ka ēka svārstās zemestrīcei līdzī, bet nesabrūk.

Par prognozēm jāsaka: vietas, kurās ir apdraudējums, ir labi zināmas, un no šāda viedokļa prognoze ir laba, taču, pateikt, ka tad un tad būs tik un tik stipra zemestrīce, diemžēl nevar. Faktiski nevaram prognozēt tā, lai cilvēki spētu paglābties. Viens no virzieniem, kas attīstās, ir agrīnā brīdināšana, proti, ar precīzām ierīcēm var uztvert seismiskos viļņus un fiksēt pastiprināšanos – brīdi, kad zemestrīce jau sākusies. Bet tiek mēģināts šo brīdi fiksēt agrāk, pirms to jūt cilvēki, pirms tas izpaužas Zemes virspusē, un tūlīt pārraidīt ziņu uz mobilajiem telefoniem. Tad pastāv iespēja iegūt savā rīcībā kaut vai tās vajadzīgās sekundes, lai kaut kur paslēptos.

LATVIJA PALĪDZĒS

2. Diāna Eglīte, Ārlietu ministrijas preses sekretāre:

– Latvijas vēstniecībai Turcijā nav informācijas par mūsu cilvēkiem, kuri zemestrīcē būtu cietuši vai kuriem vajadzīga konsulārā palīdzība. Vēstniecībai neviens nav zvanījis un palīdzību lūdzis. Saskaņā ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes datiem savu dzīvesvietu Turcijā reģistrējuši 210 Latvijas valstspiederīgie. Tāda ir oficiālā statistika, taču Fizisko personu datu reģistrā visi savu dzīvesvietu nav reģistrējuši. Reģions, kurā notika zemestrīce, nepieder pie

PIEDALĀS MISIJĀ

3. Viktorija Gribuste, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta preventīvas un sabiedrības informēšanas nodaļas vecākā inspektore:

– 6. februārī Eiropas Komisijas Ārkārtas reaģēšanas koordinēšanas centrs saņēma Turcijas palīdzības pieprasījumu zemestrīces seku pārvarēšanai. Lai katastrofas sekas novērtētu, dalītos pieredzē un veicinātu Eiropas valstu palīdzības koordināciju, 7. februārī Eiropas Komisija uz

plašāk apmeklētajām tūrisma atpūtas vietām, turklāt pašlaik nav aktīvā sezona, tādēļ iespējamība, ka tur būtu ceļotāji no Latvijas, ir ļoti maza. Tūrisma sezona parasti sākas maijā.

Kultūras mantojuma bagātība bija viens no būtiskiem ceļojumu aspektiem. Tagad diemžēl daudz kas no tās ir drupās. Tagad primāra ir glābšana, evakuācija, cita palīdzība cilvēkiem. Arī Latvija palīdzēs. Ministru kabinets otrdien zemestrīces seku mazināšanai Turcijā piešķīra 70 000 eiro. Tiks iesaistīti glābšanas dienesti, jo Turcijai vajadzīga profesionālu palīdzība.

Turciju nosūtīja Eiropas Savienības civilās aizsardzības komandu. Vienībā iekļauta arī Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Civilās aizsardzības pārvaldes resursu pārvaldīšanas nodaļas vecākā inspektore virsleitnante Kristīne Fedotova. Plānots, ka misijā viņa atradīsies līdz 25. februārim un strādās kā informācijas pārvaldības eksperte.

Līga Gabrāne

PĒC PUBLICĒTĀ

Paldies ukrainietei!

Izlasījusi Līgas Gabrānes komentāru *Bumbieris vai gruša* 3. februāra *Kurzemniekā*, piezvanīja kāda kuldīdzniece, lai pastāstītu, kā viņai gājis. Raudzījies veikalā *Maxima* pēc ingvera, nav uzreiz ieraudzījusi un jautājusi darbiniecei, kura augļus kārtojusi. Viņa vaicājumu nav sapratusi, bet beigās abas sapratušās, un jaunā sieviete pat paņēmusi maisiņu, ingveru tajā ielikusi un pasniegusi sirmgalvei. „Tā bija ļoti laipna ukrainiete. Paldies viņai!” sacīja *Kurzemnieka* lasītāja.

LASĪTĀJS GRIB ZINĀT

Meistars šujmašīnu salabos

„Man saplīsusi šujmašīna. Vai to kaut kur var salabot?”

Kurzemniekam izdevās noskaidrot, ka Dobelē ir *Šujmašīnu serviss*, kura meistars ierodas uz izsaukumiem visā Latvijā, iepriekš sazvanīts. Gvido Dekslings labo jebkura veida un vecuma šujmašīnas, overlokus un citas iekārtas, ierodoties pie klienta mājās. Jāpiesaka pa tālr. 26193745.

RUNĀ SPECIĀLISTS

Bibliotēkās pārmaiņas lasītāju labad

Daina Girvaite, Kuldīgas galvenās bibliotēkas vadītāja

Šis gads Kuldīgas novada bibliotēkās sācies ar aktīvu darbu, līdztekus apkopojot iepriekšējā gada rezultātus. Ļoti priecē tas, ka līdz ar pandēmijas ierobežojumu atcelšanu arvien vairāk cilvēku atsāk izmantot daudzveidīgos pakalpojumus. Novadā reģistrēti 9045 bibliotēku lietotāji, no tiem 3090 – Kuldīgā. Divu gadu pulcēšanās ierobežojumi ļoti ietekmējuši sabiedrības paradumus, taču nu jau ar jaunu sparāicinām iedzīvotājus droši piedalīties bibliotēku pasākumos, aicinām tikties ar literātiem un citām interesantām personībām, nodarbībās pilnveidot digitālās prasmes, iesaistīties lasītāju klubos.

Labprāt uzklusām jaunas idejas, ko bibliotēkas vēl varētu piedāvāt, meklējam sadarbības iespējas. Kuldīgas galvenajā bibliotēkā darbojas vairākas spāņu un itāļu valo-

das klubiņa grupas. Vārmes bibliotēka iesaistījies iedzīvotāju līdzdalības un demokrātijas veicināšanā, viedā ciema aktivitātēs. Turlavas bibliotēka kopā ar entuziastu grupu rūpējas par īpašo koku pagastā – Ciemgaļu mežābeli.

Visās novada bibliotēkās aktivizējies darbs ar vietējās kultūrvides jeb novadpētniecības dokumentu krājumu. Jau ceturto gadu būs virtuālo izstāžu konkurss un tiks veidotas izstādes par katras apdzīvotās vietas dabas objektiem.

Ļoti aktuāls ir bibliotēku atbalsts tiem iedzīvotājiem, kuri izmanto dažādus e-pakalpojumus. Tie ir pietiekami atbalstam par energoresursiem, dokumenti sociālajiem darbiniekiem u.c. Tā veicinām dokumentu apriti bez papīra. Mūsdienās vairs nevarjag drukāt papīru kalnus – visu vai gandrīz visu var paveikt elektroniski, saudzējot dabas resursus. Vēlos atgādināt, ka bibliotekāri vienmēr ir gatavi palīdzēt tiem, kuri par savām digitālajām prasmēm nejutās droši. Noteikti iesaku šo palīdzību izmantot. Mēs dzīvojam digitālās transformācijas laikmetā, kurā svarīgs ir katrs mazais solis, lai kopā rūpētos par ilgtspējīgu attīstību, apgūtu jaunas prasmes, izkoptu kritisko domāšanu.

No 1. februāra ar Kuldīgas novada domes lēmumu par vairāku bibliotēku reorganizāciju tiek stiprināta šo iestāžu sadarbība, lai pakalpojumus iedzīvotājiem padarītu labākus un pieejamākus. Skrundas bib-

liotēka, apvienojoties ar bērnu bibliotēku, kļūst par ģimenes bibliotēku ar piedāvājumu jebkura vecuma lasītājiem. Turpmāk ne vien pieaugušo, bet arī bērnu grāmatu nodaļa Skrundā būs atvērta sestdienās, pagarināts darbalaiks abos stāvos.

Četros pagastos, kuros līdz šim katrā bija divas patstāvīgas bibliotēkas, tās apvienotas un tām būs viens nosaukums, taču tās joprojām saglabās gan savu atrašanās vietu, gan visus pakalpojumus. Turlavas bibliotēkas pakalpojumi būs pieejami kā Turlavā, tā Ķīkuros, Laidu pagasta bibliotēka lasītājus gaidīs gan Laidos, gan Sermītē, gan Vangā (tur reizi nedēļā – otrdienās), Gudenieku pagasta bibliotēka turpinās darboties gan Gudeniekos, gan Basos. Nosaukums tiks mainīts Vilgāles bibliotēkai, kas turpmāk būs Kurmāles pagasta bibliotēka. Tās piedāvājums un darbalaiks netiek mainīti, un Priedainē tā strādās tāpat kā līdz šim – otrdienās un piektdienās. Arī Turlavā, Laidos un Gudeniekos bibliotēkas būs lasītājiem atvērtas ierastajā laikā. Basos, Sermītē un Ķīkuros darbalaiks pagarināts – tagad tās strādās arī ceturtdienās (izņemot mēneša pēdējo ceturtdienu, kad visiem bibliotekāriem notiek profesionālās pilnveides seminārs).

Par darbalaika izmaiņām lasītāji aicināti interesēties katras iestādes informācijā vietnē *Facebook* vai jautāt bibliotekāriem.

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldē kopš februāra ir divi iecirkņi: Dienvidkurzemes un Ziemeļkurzemes. Pēdējā apvienots Kuldīgas, Ventspils un Talsu novads. Policisti vairāk būšot redzami ielās.

Cik bieži Kuldīgā ir sastopami valsts policisti? Kuras, jūsuprāt, ir nedrošākās vietas?

Andris Ābols, skolotājs:

– Man šķiet, ka viss ir kārtībā. Savus pienākumus Valsts policija izpilda – nekādas problēmas neesmu dzirdējis. Man pašam ir nācies izsaukt – pie tehnikuma aukstumā gulēja kāds cilvēks. Izsauca, lai viņš nenosaltu. Policija atbrauca momentā. Par nedrošām vietām grūti spriest.

Elena, vecmāmiņa no Kuldīgas:

– Es pa ielām staigāju maz, tāpēc nemāku teikt, cik sastopami viņi ir. Man nav bijusi vajadzība izsaukt – kaimiņi ir mierīgi. Arī draugiem, paziņām nav bijusi vajadzība. Nedrošākās vietas, manuprāt, ir kapi – tur bomži bieži sastopami. Bet pilsētas centrā bieži var sastapt tādus, kas prasa naudiņu. Jau pavasarī novēroju, ka uz Liepājas ielas soliņiem kāds vienmēr sēž, lieto alkoholu. Ja kāds ziņo, tad policija atbrauc. Tas, ka viņi uzturas pašā centrā, ir ļoti nesmuki – tiek bojāts pilsētas tēls. Kāda būtu izeja? Nezinu – jāliek būri.

Lidija, pensionāre:

– Valsts policijas mašīnas pa retam braukā, taču, kamēr policija atradīsies tur prom, Jelgavas ielā, šķiet, nekas nemainīsies. Es nekad neesmu izsaukusi, taču tautā runā, ka Valsts policija savus pienākumus nepilda tik labi, cik vajadzētu, esot paslinka. Tie, kuri pilsētas centrā sēž uz soliņiem un dzer, liela daļa ir invalīdi – esmu redzējusi, ka policija viņus bieži ved uz pārrunām. Pēc cilvēku runām tas palīdzot. Viena no nedrošākajām vietām Kuldīgā ir *Vējaņa* parks. Tur bieži manāmi neadekvāti cilvēki, kas lieto alkoholu, un ir nedaudz bailīgi iet tur cauri vakaros. Esmu gan redzējusi, ka arī tur šad tad izbrauc cauri policijas mašīna.

Vaira Ķiploka, pensionāre no Ventspils:

– Man nav nācies izsaukt. Ventspilī vairāk ir sastopama pašvaldības policija – tā otra garām brauc reti. Mūsu pilsētā bīstamāka vieta ir Pārventa – tur vairāk dzīvo krieviski runājošie, kuri bieži manāmi reibumā un taisa skandālus. Tad saucam pašvaldības policiju, arī man ir gadījies izsaukt. Atbrauca un visu nokārtoja ātri. Kuldīgā iereibušos ielās neesmu manījusi.

Tatjana Novikova, dekrētā:

– Tam īsti nepievēršu uzmanību. Valsts policiju ir nācies izsaukt tad, kad vēl dzīvoju daudzstāvu mājā Gaismas ielā. Bija reizes, kad kaimiņš, krietni iereibis, visu nakti skaļi blāustījās. Bērni pārbijušies, nevarējām gulēt. Neko daudz gan policija nelīdzēja: atnāca, izteica brīdinājumu, un viss. Tiklīdz aizbrauca, viss turpinājās, un viņš bija kļuvis vēl dūsmīgāks. Nāca laukā no dzīvokļa, kliegdam un meklēdam vainīgo. Nedrošākās vietas vienmēr šķitušas Ventspils iela, 1905. gada iela un parks: kad tur eju cauri, vienmēr ir neomulīgi. Vakaros vienmēr ir tumši un drūmi. Jelgavas iela arī nav droša – tur bieži staigā dzērāji. Liela iereibusi kompānija parasti apgrozās pie alkohola veikala Pilsētas laukuma malā. Esmu dzirdējusi, ka viņi tur nepilngadīgajiem pērkot alkoholu, bet pati redzējusi neesmu.

Anete Edele, kuldīdzniece:

– Ir dienas, kad policisti ielās redzami. Tas atkārtīgs no cilvēka: ja piedomā un grib viņus pamanīt, tad arī pamana, taču, manuprāt, viņi uz ielām ir pietiekami bieži. Vairāk redzu Piltenes ielā un pie skolām, arī vecpilsētā, pie ķieģeļu tilta. Esmu vienu reizi ziņojusi Valsts policijai par iereibušu cilvēku uz soliņa pie *Foto A.C.* Pilsētas laukumā. Bija tāda stāvoklī, ka nevarēja ne parunāt, ne paiet, un apkārt bija bērni. Policija atbrauca pāris minūšu laikā. Nedrošākās vietas ir pilsētas nomalē, kur cilvēki mazāk apgrozās, piemēram, teritorija aiz *Mini Rimi*.

Amanda Gustovska
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

LASĪTĀJS VAICĀ

Skrundā taps automazgātava *Puto*

„Skrundas centrā līdzās autoostai ir norobežots būvlaukums, un, cik man zināms, tur bija paredzēta automazgātava. Kad šis projekts varētu tikt realizēts?” vaicā pilsētas iedzīvotājs.

Kuldīgas novada būvvaldes vadītāja Jana Jākobsone skaidro, ka novembrī izsniegti tehniskie noteikumi automazgātavas būvniecībai Skrundā, Liepājas ielā 21. Ēku projektē SIA *3D birojs*, kuras vadītājs Toms Tovstulaks pastāstīja, ka šis darbs ir tuvu noslēgumam. Attīstītājs ir Alsungas uzņēmums *MKM mežs*, kas plāno slēgt franšīzes līgumu, iekļaujoties pašpalpošanās automazgātavu tīklā *Puto*.

2021. gadā, kad vēl bija Skrundas novads, automazgātavas izskats ar pašvaldību saskaņots. Savukārt pēc tam, kad Skrundas būvvaldes funkcijas pārņēma Kuldīgas novads, dota atļauja nojaukt tās ēkas, kas atradās perspektīvā objekta vietā. Demontāža vēl nav pabeigta, informē J. Jākobsone.

Līga Gabrāne

Vietā, kur Liepājas ielā Skrundā taps automazgātava, ēkas ir nojauktas, taču šis darbs vēl nav pabeigts.

Lauras Vilertes foto

Par prieku sev un draugiem

Ēdolniekam Uldim Zemzaram pagājušās nedēļas nogalē dēls Juris ar dzīvesbiedri Indru, bērniem Aiju, Ievu un Artūru un mazbērniem bija sarūpējuši skaistas un sirsnīgas 90 gadu svinības.

Tiesa, arī pats jubilārs šim notikumam nopietni gatavojies – visus pārsteidza Ēdoles kultūras namā redzamā fotoizstāde par ilggadējā peldēšanas trenera, vairāku baseinu būvēšanas iniciatora un līdzdarbinieka, interesantu publikāciju autora un vienmēr aktīvā kunga garo, interesanto mūžu.

Viesi, skatoties fotogrāfijas ar izsmieļošajiem pierakstiem, atcerējās kopā pavadīto laiku, sajūsmīnājās par U.Zemzara spēju un vēlmi visu tik cītīgi apkopot, piefiksēt, noformēt. Viesu bija daudz, un visi aicinātie jubilāra dzīvē svarīgi, uzsvēra pats gaviļnieks. Sveikt Latvijas Peldēšanas federācijas vārdā bija ieradusies Riodežaneiro olimpisko spēļu dalībniece Aļona Ribakova, tagad Fokina, kura ir ne tikai Latvijas rekordiste brasa distancēs, bet arī seškārtēja izcilās peldētājas Līlijas Pētersones kausa ieguvēja. U.Zemzars ir šī kausa izcīņas organizators Latvijas ziemas peldēšanas čempionātā 200 m distancē kopš 1959. gada, un 2022. gadā tā bijusi jau 62. reize.

Arī citi ar peldēšanu saistīti viesi runās pieminēja vairākas jubilāra iniciatīvas. Piemēram, savulaik t.s. starptautiskās neklātienas sacensības starp peldētāju komandām no Rīgas, Varšavas un Rostokas, kad precīzi saskaņotā laikā dots starts un pa telefonu tūlīt paziņoti rezultāti. Balvas toreiz esot nosūtītas pa pastu. Jubilārs atsācis rīkot Latvijas peldēšanas čempionātu brīvā ūdenī, pirmo vadot Vaidavas ezerā 2002. gadā. Viņš arī iesācis Latvijas Novadu kausa izcīņu 1990. gadā un jau kā kurzemnieks 2004. gadā sācis Kurzemes peldēšanas čempionātu. Vietējie vēl pieminēja plašos Ēdoles peldēšanas svētkus Dzirnava ezerā.

Sveikt bija ieradušies U.Zemzara dibinātās Jelgavas specializētās peldēšanas skolas, Latvijas Veterānu peldēšanas asociācijas, Kuldīgas novada sporta skolas pārstāvji un Ulda trenētās meitenes no Latvijas peldēšanas izlases. Arī draugi no dzimtas Krustpils, Ventpils peldēšanas entuziasti, kaimiņi ēdolnieki un vēl, un vēl. Atbraukusi bijusi basketbola komandas TTT spēlētāja, tagad Latvijas Radio sporta žurnāliste Inita Kresa-Katkovska. Viņa kopā ar Uldi darbojas Latviešu olimpiešu sociālajā fondā, kas tagad nodots Latvijas Olimpiskajai komitejai.

„Esmu egoists – man patīk prieks! Un tāpēc cenšos arī citus iepriecināt,” sarīkojumā atzinās jubilārs. Bet dēls Juris izstāstīja to, ko, šķiet, katrs uzaicinātais jau zināja, proti, viena no gaviļnieka mundruma receptēm esot regulāra saziņa ar draugiem. Uz visiem svētkiem un nereti vienkārši tāpat Uldis atsūtījis kādu fotomirklī no saviem Ēdoles *Zemzariņiem* vai vēsturisku, interesantu, bildē tvertu momentu. „Kurš vēl no klātesošajiem 90 gados tik labi apguvis vatsapu?” jautāja dēls.

Bet uzrunās jubilāram tika tādi komplimenti kā neatlaidīgs, korekts, īsts džentlmenis, zina, ko grib, un to arī panāk. „Labākais peldēšanas treneris, kāds iespējams,” sacīja Ulda audzēknes, kuras ieradušās kuplā skaitā un atzinās, ka apciemojot treneri arī vasarās Uldos. Pats gaviļnieks atzīst, ka peldēšanā ir kopš 1950. gada, kad Bauskas apriņķa komandā piedalījies spartakiādē Rīgā.

Bet mazmeita Ieva pastāstīja, kā baiļojusies, kad vectēvs viņas mazās meitiņas mācījis peldēt, sākot, kā jau pienākas, ar galvas

Gaviļnieks ar Latvijas Peldēšanas federācijas pārstāvi, olimpieti Aļonu Fokinu pie gleznotāja Ulda Zemzara vārda un uzvārda brālim veltītas gleznas Ēdoles kultūras namā.

bāšanu zem ūdens. Uldim ir trīs mazbērni un seši mazmazbērni, un viesiem bija iespēja novērtēt gan trīs mazmazmeitiņu pašu iestudēto priekšnesumu, gan kopā ar vecvectēvu noorganizēto gājienu pa kluba zāli, iesaistot visus klātesošos.

Protams, neizpalika arī urrāšana, cienījamo kungu paceļot deviņas reizes, ar katru iezīmējot desmit raženus gadus. Katram tādas vecumdienas! To svētdienas pēcpusdienā dzirdēju vairākkārt.

Daiga Bitīniece
Jura Zemzara foto

Deputāti grib iepazīt novadu

Lai labāk iepazītu pagastus un sarunās uzzinātu iedzīvotājiem aktuālāko, Kuldīgas novada deputāti nolēmuši šogad rīkot izbraukuma domes sēdes. Pirmā 26. janvārī notika Alsungas Amatu mājā.

Par tajā nolemto jau rakstījām, bet vēl izskatīta pašvaldības ceļu, ielu un tiltu uzturēšana. Kuldīgas novadam šogad mērķdotācijā piešķirts miljons

un 219 000 eiro. „Tas ir par 38 tūkstošiem vairāk nekā pērn,” deputātiem skaidroja priekšsēdes vietnieks Artis Roberts. „49% būs Kuldīgai, 9,5% – Skrundai, pārējais tiks proporcionāli sadalīts pagastiem.”

Deputāti apstiprināja naudas izlietojumu šim gadam: uzturēšanai – 1,42 miljoni, būvniecībai – nepilni 122 000 eiro. Šo pusotru miljonu veido teju 1,22 miljonu

eiro dotācija un ap 327 000 eiro atlikums gada sākumā.

Apstiprināts izlietojums arī nākamajam gadam – ap 1,26 milj. eiro, tai skaitā uzturēšanai miljons un 132 000 eiro, būvniecībai – ap 126 tūkstošiem.

23. februārī novada domes sēde notiks Skrundā.

Inta Jansone

Mācīsies nodaļu komandieri

No 10. līdz 12. februārim Kuldīgas novada militārajā poligonā *Mežaine* un apkārtnē notiks Zemessardzes 4. Kurzemes brigādes nodaļas līmeņa komandējošā sastāva mācības.

Zemessargi, kuri vienībās pilda nodaļas komandiera pienākumus, pilnveidos

ieņemās darbā ar personālsastāvu un to, kā sagatavot un dot pavēles, atkārtos teoriju un pilnveidos lauka kaujas iemaņas. Tiks izmantota tikai mācību munīcija, kas rada īslaicīgu troksni, bet nekādi neapdraud apkārtējo veselību vai dzīvību. Zemessargi pārvietosies gan kājām, gan

ar militāro transportu, tai skaitā sešriteņu mototehniku *Bombardier Max 650* un vieglo militāro transportu. Nacionālie bruņotie spēki aicina iedzīvotājus pret valsts aizsardzības spēju stiprināšanu izturēties ar sapratni.

Līga Gabrāne

POLICIJAS ZIŅAS

Pieķer ar elektroniskajām cigaretēm

Stāsta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šeršnova.

No 2. līdz 8. februārim Ziemeļkurzemes iecirknī par notikumiem Kuldīgas novadā sākti divi administratīvie procesi.

7. februārī preventīvas grupas pārstāvji kopā ar kinologiem un dienesta suņiem devās uz kādu mācību iestādi Kuldīgā, lai pārbaudītu, vai nenotiek nelikumīga narkotisko vielu aprīte. Vispirms likumsargi iegāja klasē un skolēniem izskaidroja, kādas vielas un priekšmeti nedrīkst pie viņiem atrasties, brīdinot, ka to tūlīt pārbaudīs ar suņiem. Kāds zēns uzreiz atzinās un pirms pārmeklēšanas atdeva skolotājam sērkokciņus un šķiltavas. Tad piecēlās cits skolēns un sacīja, ka viņam ir elektroniskās cigaretes. Tās un uzpildei paredzēto šķidrumu suņi arī saoda. Sākts administratīvais process, materiāli nosūtīti pašvaldības administratīvajai komisijai, kas lems par sodu. Šajā reidā tas bija vienīgais gadījums, kad skolā atklātas bērniem aizliegtas vielas vai priekšmeti.

7. februārī ap 11.40 Kuldīgā pa Jelgavas ielu ar velosipēdu brauca vīrietis 2,16 promiņu reibumā. Sākts administratīvais process.

Pierakstījusi Daina Tafelberga

NO MEDIĶU IKDIENAS

Kaujas ar kaimiņu, gadās dažādas traumas

Par notikumiem stāsta Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļas vadītāja Svetlana Serpāne.

3. februāris. Pacientu daudz, vairākiem ir traumas: krūškurvja, muguras sasitumi, pirkstu un sejas kaula lūzumi. Neatliekamā palīdzība atved pacientu reibumā – viņš kritījis un nav varējis piecelties. Pēc apskates vīrieti dzīvesvietā nogādā pašvaldības policisti. Kādam vīrietim palīdzība tiek sniegta pēc kaitiņa ar kaimiņu. Medicīnas darbinieki novērojuši, ka kaitiņi un dzeršana biežāk notiek tad, kad saņemts pabalsts vai alga. Mēneša beigās ir klusākas.

4. februāris. Atkal daudz pacientu – 33. Vairākiem bērniem ir vīrusa saslimšana un sāpes vēderā. Vairākiem cilvēkiem ir sirdsdarbības traucējumi, paaugstināts asinsspiediens. Dažiem sīkas traumas: brūce galvā, sasisti pirksti.

5. februāris. Uzņemšanas nodaļā ierodas cilvēki ar ekstremitāšu traumām. Kāda kundze roku savainojusi dejojot, vairākiem ir sporta traumas. Citiem ir sāpes vēderā, tas sāp arī bērniem, viņiem vēl ir arī vemšana.

6. februāris. Vairākiem bērniem sāp vēders, ir augsta temperatūra. Pacientiem sīkas traumas – galvas, pirkstu sasitumi.

7. februāris. Kāds kungs, taisot vaļā konservus, sagriezis plaukstu. Tēvs vingrojot nepamana, ka trīs gadus vecais bērns pienācis klāt, un netīšām trāpa viņam ar hanteli pa galvu. Bērns izmeklēts un palaists mājās. Viens pacients applaucējies ar karstu ūdeni. Kāds traumu guvis darbā, ar papīra nazi pirkstā gūstot dziļu brūci.

8. februāris. Cilvēkiem ir problēmas kuņģa un zarnu traktā, vairākiem notiek operācija. Daži ar hroniskas slimības saasināšanos ievietoti terapijas nodaļā. Ir arī sīkas brūces, sasitumi.

Pierakstījusi Inta Jansone

Radoši pārveido labierīcības

Ar jauniešu līdzdalību Skrundas vidusskolā uzlabotas tualetes telpas, kurās ar oriģināliem zīmējumiem apgleznotas durvis un sienas.

Skrundas vidusskolā katra stāva tualete tagad ir citādos toņos, uz durvīm – multeņu varoņi, ziedi, kurpes un citi zīmējumi.

„Mēs ar tualetēm nebijām apmierinātas – domājām, kā tās paspilgtināt vai padarīt skaistākas. Izdomājām, ka vajadzētu iesaistīt arī pārējos skolēnus, tādēļ aicinājām izveidot skices, ko viņi vēlētos uz durvīm redzēt. Izvēlējamies labākās un tās arī uzzīmējam,” skaidro viena no projekta *Kontakts* autorēm Rebeka Bāra.

Direktores vietnieks audzināšanas un ārpusklasses darbā Aldis Zalgauckis saka paldies 12. klases

meitenēm R.Bārai, Džesikai Loginai, Alisei Annai Rožukalnei, Megijai Jurdzai, Keitai Āboliņai un Evitai Bāriņai. Pavisam apgleznotas 20 durvis un sienas. Tāds darbs kopā ar jauniešiem te tapis pirmo reizi. Ar mazāko klašu skolēniem pārrunāts, kā tualetes saglabāt tīras un patīkamas, kā koptošanas telpās uzvesties un ievērot higiēnu.

Līga Gabrāne

Skrundas vidusskolas arhīva foto

Mazāk iecirkņos, vairāk ielās

Kopš februāra Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes (KRP) paspārnē piecu iecirkņu vietā izveidoti divi: Ziemeļkurzemes iecirknī apvienoti Kuldīgas, Ventpils un Talsu novads, bet Dienvidkurzemes iecirknī iekļauts Liepājas un Saldus iecirknis.

Kā skaidro sabiedrisko attiecību nodaļas vadītāja Simona Grāvīte, pārmaiņas skar pārvaldes darba organizāciju, nemazinot ne policistu skaitu, ne iedzīvotājiem ierasto iecirkņu vietu. Tieši pretēji – policisti kļūs vēl pieejamāki un vairāk būs redzami ielās. Kuldīgā adrese arī turpmāk būs Jelgavas iela 65.

Galvenokārt mainīta pieeja – samazināts vadītāju skaits un ieviests grupu vadības princips ar trim virzieniem: reaģēšana, izmeklēšana un prevencija. Tāpat tiek radīts reaģējošā policista amats, kurā apvienoti patruļpolicijas un ceļu satiksmes uzraudzības uzdevumi. Šo cilvēku tiesības turpmāk būs

daudz plašākas, tostarp viņi varēs notikuma vietā darboties, negaidot citus kolēģus. Šie policisti nekavējoties dosies uz ceļu satiksmes notikumiem, sabiedriskās kārtības pārkāpumiem, sadzīves konfliktiem, mazāk smagiem noziegumiem vai kriminālpārkāpumiem, drīkstēs sākt administratīvā pārkāpuma procesu vai kriminālprocesu, veikt sākotnējās izmeklēšanas un kriminālmeklēšanas darbības.

Tā līdzšinējo piecu operatīvās reaģēšanas grupu vietā jaunajā modelī būs 13 grupas ar 190 policistiem. Līdz ar pārmaiņām KRP kriminālpolicijas birojā izmeklēšana tiks koncentrēta divās nodaļās: Organizētās noziedzības, smago un sērijveida noziegumu apkarošanas nodaļā un Ekonomisko noziegumu apkarošanas nodaļā. Līdz 1. jūlijam tiks ieviestas vēl citas pārmaiņas.

Daina Tāfelberga

Vārmenieki izvēles priekšā

Līdz februāra beigām iedzīvotāji var izteikt viedokli un izvēlēties kādu Vārmes ģerbonim piedāvāto variantu.

Pagasta pārvaldes vadītāja Lelde Ose stāsta: „Sākumā bija doma par arklū vai vārpū, bet beigās izlēām, ka jāizvēlas ceriņi, jo to mums ir daudz: gan publiskajās vietās, piemēram, parkos, kā arī pie privātmājām. Aptuveni piecus gadus veidojam ceriņu dobi. Pēc sarunas ar mākslinieku un heraldikas speciālistu Edgaru Simu uzzinājām, ka ceriņi heraldikā līdz šim nav bijuši.”

Speciālists izstrādājis divus variantus. Pirma-

jā – trīs ceriņa ziedi, arī otrajā trīs, bet apvērsta smailēs griezumā, un tas atgādina burtu V. Abos variantos ziedi izkārtoti tā kā trīs rozes Vārmes muižas barona Brinkena ģerbonī. Piedāvātas arī trīs krāsas: zilā (Brinkena ģerboņa krāsa), purpura (Latvijas karmīnsarkanajam karogam līdzīga) un zaļa (kā dabas klātesamība).

Anketa ir pagasta pārvaldē, bibliotēkā un doktorātā. Aizpildītu var sūtīt e-pastā ilze.jumike@kuldiga.lv vai nogādāt pārvaldē.

Inta Jansone

Ideju par tūristu nodevu vērtē atzinīgi

Uzņēmējdarbības atbalsta komisija piekritusi Kuldīgā ieviest tūristu nodevu un ieteica iegūto naudu novirzīt nozares attīstībai ar konkrētu mērķi.

Tūrisma attīstības centra vadītāja Jana Bergmane iepazīstināja ar Latvijas un citu valstu piemēriem, kur ceļotāji dažādās pilsētās jau maksā nodevu par naktsmītnēm, un aicināja uzņēmējus izteikties, vai šādu maksu vajadzētu arī Kuldīgā. Nodeva daudzviet ieviesta tāpēc, lai uzturētu infrastruktūru, uzlabotu mārketingu, popularizētu galamērķi vai atbalstītu pašvaldību, pagastu un mazo ciemu attīstību. Nodevu par naktsmītnēm tūristi maksā Lietuvas, Austrijas, Spānijas, Horvātijas, Čehijas, Vācijas, Grieķijas, Itālijas, Japānas un citu valstu pilsētās. Arī Igaunija to

plāno ieviest. No 1. janvāra tāda ir arī Rīgas viesiem – eiro par nakti. Maksimālā summa ir desmit eiro, ja uzturas ilgāk. Iegūto plānots ieguldīt sabiedriskajās tualetēs, kultūras pasākumos un infrastruktūras atjaunošanā. Nodeva nav jāmaksā bērniem līdz 18 gadiem.

Uzņēmēji bija vienprātīgi – jāievieš. Domes priekšsēde Inese Astaševska norādīja, ka būtu labi to izdarīt jau šajā tūrisma sezonā, bet līdz tai jāsaprot, kā to darīt. Uzņēmējs Kaspars Bergmanis vērsa uzmanību uz to, ka šo naudu vajag administrēt, un rosināja izveidot tūrisma komisiju. I.Astaševska to atbalstīja, atgādinot, ka nozare attīstās un komisija varētu vērtēt to, kā no iebraucējiem iegūto izlieto.

Kristīne Pabērza

Kā ar norādēm uz apskates objektiem?

Kur un kā izlikt ceļa zīmes par tūrisma vietām un objektiem, kāda ar tām ir situācija un vai pašvaldībai jāatbalsta uzņēmēji, kuri vēlas tās ierīkot, – tas pārrunāts Kuldīgas novada domes uzņēmējdarbības atbalsta komisijā.

Tūrisma attīstības centra vadītāja Jana Bergmane pastāstīja par 706. zīmi *Virziena rādītājs* un 631. zīmi *Ievērojama vieta* un paskaidroja, ka pašvaldības objektiem tās vajadzētu atjaunot un nepieciešamības gadījumā uzlikt vai noņemt. Visos pašvaldības objektos to nav. Novērots, ka cilvēki brauc, vadoties pēc tām, tāpēc svarīgi to darīt.

JĀATCERAS PAR UZTURĒŠANU

Par zīmi *Virziena rādītājs* vajadzīgs iesniegums no tūrisma objekta, tas var būt arī pašvaldības ierosinājums. Pēc tam tā nosaka, vai vieta atbilst šāda objekta kritērijiem vai ne. Ja atbilst, izvērtējot segumu, tiek noteikts īsākais, labākais ceļš, pie kura izlikt zīmi. Atkarībā no vietas tas jāsaprot ar *Latvijas Valsts ceļiem* vai domi. J.Bergmane uzsvēra, ka svarīgi pēc tam arī noslēgt līgumu par zīmju uzturēšanu.

DOMAS PAR ATBALSTU DALĀS

Pie Aizputes ceļa joprojām atrodas norāde uz *Sauleskalniem*, taču dendrārija tur vairs nav. J.Bergmane skaidroja, ka noņemt esot sarežģīti, taču tas jā dara, jo zīme maldina. Tūrisma objektam viena norāde vienā krustojumā izmaksātu 452 eiro (plus PVN): „Zīmes liek katrā pusē iebrauktuvei vai krustojumam.” Centra vadītāja jautāja, vai pašvaldībai būtu jāpalīdz uzņēmējiem uzlikt vismaz vienu, jo parasti tās jāizliet vairākās vietās.

Uzņēmēju domas dalījās. „Kaut

kādu pienesumu novadam šie objekti dod. Varētu līdzfinansējumu dot,” teica Aldis Dilāns. Kuldīgas biznesa inkubatora vadītāja Līga Raituma ierosināja katru gadu atvēlēt konkrētu summu – varētu pieteikties tie, kuri vēlas. Tad pēc stingriem kritērijiem pieteikumus izvērtētu un tos, kuri iegūtu vairāk punktu, varētu atbalstīt. Tika spriests, ka par pamatu var izmantot iepriekšējos kritērijus, tos papildinot. Uzņēmējs Kaspars Bergmanis ideju neatbalstīja: „Jāsaprot, ka tā ir nodokļu maksātāju nauda. Es negribētu līdzfinansēt kāda biznesu.” Viņam piekrita uzņēmēja, deputāte Baiba Mikāla, uzsverot, ka ceļa zīmju izlikšana ir katra uzņēmuma mārketinga: „Pašvaldība var saskaņot vai organizēt izgatavošanu, lai viss būtu pēc standartiem.” K.Bergmanis piebilda, ka tam vajadzētu pietikt ar lielu pietāti, jo citos novados tās izliktas vietā un nevietā. Labi, ja norādes būtu pietiekami objektiem, kas tiešām ir tā vērti un neradītu tūristiem vilšanos.

IZVĒRTĒS, BET JĀMAKSĀ PAŠIEM

Plānots atjaunot kritērijus, pēc kuriem tūrisma vietai tiks piešķirta iespēja norādes izvietot. Būs arī zīmju inventarizācija, izvērtējot, vai objektam tās jau ir un vai tas atbilst kritērijiem. Neatbilstošās pašvaldība varētu demontēt. J.Bergmane norādīja, ka tam vajag paredzēt naudu. Noslēgumā izskanēja viedoklis, ka par zīmēm jāmaksā pašiem uzņēmējiem. Dome izvērtēs, kurš objekts ir atbilstošs, un palīdzēs tās saskaņot. Uzņēmējs Toms Egle rosināja, lai pašvaldība apņemtos zīmes ierīkot un uzturēt, tad pēc tam nebūtu problēmu noņemt, ja kādudien tās vairs nebūs vajadzīgas.

Kristīne Pabērza

Inta Jansone, Ilzes Stukules arhīva foto

VIEGLATLĒTIKA

Beātei divi tituli, labi rezultāti arī citiem

Latvijas vieglatlētikas čempionātā telpās U16 un U14 grupai Kuldīgas manēžā mājiniece Beāte Buka par čempioni kļuvis divreiz: U16 grupā viņa uzvarējusi 60 metros (7.89) un 200 metros (25.60).

60 metru skrējienā U14 grupā devītā – Helēna Jūrmale (8.65), U16 grupā astotā – Nikola Demčenko (8.26), zēniem astotais – Jānis Rūķis (7.77).

200 metros U16 grupā piektais – J.Rūķis (24.87), sestais – Jāņa dvīņbrālis Kārlis Rūķis (25.06), meitenēm sestā – N.Demčenko (27.47).

300 metros U14 grupā ceturtais – Matiass Duburs (45.36).

400 metros U16 grupā devītā – N.Demčenko (1:03.77), zēniem ceturtais – K.Rūķis (56.28), sestais – J.Rūķis (57.11), desmitais – Niks Šēniņš (58.78).

1000 metru skrējienā U14 grupā astotais – M.Duburs (3:24.89).

Trīsoļēkšanā U16 grupā otrais – Justs Skuruls (11,30 m), astotais – Deivids Pūris (9,59 m).

Lodes grūšanā U16 grupā trešā – Alise Robežniece (11,10 m).

4x200 m stafetē U16 grupā otrajā vietā Kuldīgas zēni (1:42.80; Maksimilians Brazovskis, K.Rūķis, J.Rūķis, N.Šēniņš), arī meitenēm otrais rezultāts (1:50.12; Laura Balandina, Diāna Dzin-tara, N.Demčenko, B.Buka). U14 grupā meitenes bija ceturtais (2:03.49; Lelde Ratniece, Nikola Zalenskaite, Liene Blumberga, H.Jūrmale), zēni – piektais (2:02.70; M.Duburs, Kurts Žvīgurs, Fricis Austers, Harijs Munkevics).

Divkārtēja Latvijas čempione U16 grupā – mājiniece Beāte Buka, kura uzvarēja gan 60, gan 200 metros.

Ziema jāizskrien arī pie mums

19. februārī 11.00 pie Kuldīgas vieglatlētikas manēžas tiks dots starts pasākumam *Noskrien ziemu*.

Kopš 2016. gada to rīko Siguldas novada biedrība *Pieliec soli* kopā ar pašvaldībām. Distance tautas klasē – 8,5 km, sporta – 17 km. Trasē aicināti arī nūjotāji. Pārgājiena dalībniekiem tā būs jāpārvar kontrolloikā – divās stundās un 40 minūtēs. Pieteikties mājaslapā www.registrejies.eu (ievadot kodu, 22-KULDIGA, ir 15% atlaide).

Sportisti arī piedalās labdarības akcijā, jo vienu eiro par katru dalībnieku organizatori un partneri ziedos Ukrainas atbalstam. Pirmajos trijos sacīkšu *Noskrien ziemu* posmos tam saziēdoti 3987 eiro (Priekuļos – 1335, Salacgrīvā – 1298, Koknesē – 1354).

PROGRAMMA:

9.30–10.40 pēdējā brīža registrācija, numuru saņemšana,
11.00 starts tautas un sporta klasei,
11.03 starts pārgājiena-nūjošanas distancē,
13.00 un 14.00 apbalvošana.

VOLEJBOLS

No Igaunijas ar bronzu

Kuldīgas novada sporta skolas volejbolisti (dzim. 2008. g.) turnīrā Igaunijas pilsētā Narvā izcīnījuši bronzas medaļu, sacensoties ar mājiniekiem, Tallinas, Tartu, Turi, Peltsamā un Daugavpils pušiem.

Komandā spēlēja Toms Umbrāška (viņam labākā spēlētāja balva), Toms Millers, Valts Feņins, Danils Graudelis, Renārs Jansons, Aleksandrs Leitāns un Toms Bakutis (treneris Zigmunds Milzarājs).

SPORTA KALENDĀRS

- 11.II 11.00 Kuldīgas sporta namā (Virkas ielā 13) – novada atklātā VOLEJBOLA čempionāta fināls sievietēm.
- 11.II 13.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – Latvijas meistarsacīkstes FLORBOLĀ 1. līgā: *Kuldīga/KNSS – Ķekavas buldogi*.
- 11.II 18.00 Kuldīgas hallē – TELPU FUTBOLA spēle virslīgā: *Nikers – RFS Futсал*.
- 12.II 11.00 Kuldīgas sporta namā – Latvijas jaunatnes BASKETBOLA līgas spēles.
- 12.II 15.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāts nacionālajā līgā VOLEJBOLĀ vīriešiem: *Kuldīga/KNSS – Jelgava*.
- 12.II 18.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts TELPU FUTBOLĀ.
- 15.II 15.30 Skrundas vidusskolā – Latvijas jaunatnes čempionāts VOLEJBOLĀ U13 grupas zēniem.
- 15.II 18.30 Kuldīgas hallē – Latvijas jaunatnes čempionāts FLORBOLĀ U13 grupai.
- 18.II 10.00 Kuldīgas sporta namā – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ vīriešiem.
- 18.II 11.00 Kuldīgas hallē – Kurzemes jaunatnes sacensības FUTBOLĀ Telpās U9 grupai.
- 18.II 16.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts TELPU FUTBOLĀ.
- 19.II 10.00 Kuldīgas sporta namā – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ vīriešiem.
- 19.II 10.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts TELPU FUTBOLĀ.
- 19.II 14.00 Kuldīgas hallē – Latvijas jaunatnes čempionāts FLORBOLĀ U15 grupai.
- 19.II 18.00 Kuldīgas hallē – Latvijas meistarsacīkstes FLORBOLĀ 2. līgā (Vārme).
- 21.II 19.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ vīriešiem.
- 23.II 14.00 Kuldīgas hallē – Latvijas jaunatnes čempionāts VOLEJBOLĀ U12 grupas meitenēm.
- 24.II 14.30 Kuldīgas hallē – Latvijas jaunatnes čempionāts VOLEJBOLĀ U12 grupas zēniem.
- 25.II 10.00 Kuldīgas sporta bāzēs – 12. novada ZIEMAS SPORTA SPĒLES.
- 25.II 17.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts TELPU FUTBOLĀ.
- 26.II 10.00 Kuldīgas sporta namā – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ vīriešiem.

Centrālā statistikas pārvalde

APTAUJA PAR IENĀKUMIEM UN DZĪVES APSTĀKĻIEM

Ja esi saņēmis uzaicinājumu, esi atsaucīgs un piedalies aptaujā!

Tavs viedoklis mums ir svarīgs!

80008811

Pastāsti, kā tu dzīvo!

Līdzfinansē Eiropas Savienība

PĀRDOD

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes skaidu **BRIKETES** (330 EUR/paleta), klucīšus (125 EUR/1,3 m³ maiss). Tāl. 26651831 vai www.vevers.lv.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**. Ilgi deg, mazs pelnu atlikums, 325 eiro par paleti. Tāl. 20331463.

SIA AJG plus pārdod sažāgētu nomaļu **MALKU**. Tāl. 29399939.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tāl. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tāl. 27885688.

Sausu bērza **MALKU**. Tāl. 26383529.

Pārdod ar piegādi sausu, skaldītu **MALKU**. Tāl. 29249578.

Dāvji Mežs pārdod **MALKU** maisos. Nodrošinām piegādi, pieejams liels daudzums, malka kvalitatīva un sausa. Tāl. 26850057 (Mārtiņš).

6 un 12 mēn. vecas brūnas un balta **DĒJĒJVISTAS**. Bezmaksas piegāde, pērkot 10 gab. un vairāk. Tāl. 24976880.

Pašaudzētu **CŪKGAĻU** ar piegādi. Tāl. 29580000.

KVIEŠUS. Tāl. 29568938.

IZIRĒ

VIENISTABAS DZĪVOKLI ar malkas apkuri. Tāl. 22023320.

VAJADŽĪGI

SIA Softwood Prim (40203246182) aicina darbā **ZĀĢOPERATORU** kokapstrādē. Samaksa par padarīto: 1200–1600 eiro. Tāl. 28844756 (Gatis).

PĒRKAM

Augošu koku cirsma un sortimentus pie ceļa;

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsma iestigošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

PĒRK

1–2 istabu **DZĪVOKLI**. Cena: 15 000–25 000 eiro. Tāl. 26553414.

1–2 istabu **DZĪVOKLI** Kuldīgā, var neremontētu un bez labierīcībām. Tāl. 29621515.

DZĪVOKLI. Tāl. 26444538.

DZĪVOKLI Kuldīgā. Tāl. 22447206.

GARĀŽU Kuldīgā. Tāl. 26132961.

AUTOMAŠĪNAS. Tāl. 28679476.

TRAKTORUS un lauksaimniecības tehniku. Tāl. 25357742.

Mežu, lauksaimniecības **ZEMI**. Tāl. 29386009.

AUGOŠUS KOKUS mežā (cirsma), paši zāģējam, izvedam. Samaksa tūlītēja. Tāl. 20219102.

MEŽUS, cirsma, malku. Tāl. 26544462.

Vietējais mezsaimniecības uzņēmums pērk visu veidu **MEŽA ĪPAŠUMUS** – izcirtumus, jaunaudzes, briestaudzes. Interesē dažāda lieluma platības. Augstākā cena reģionā. Tāl. 25731315.

Izcirstus **MEŽUS** (3000 EUR/ha), cirsma, lauksaimniecības zemi. Tāl. 28282021.

SIA AIBI iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS**, jērus, zirgus. Iepērkam arī bioloģiskos lopus. Samaksa tūlītēja. Tāl. 20238990.

Zis **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tāl. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA Valinda pērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tāl. 29434034.

Padomju laika kafijas/tējas **SERVĪZES** ar zīmogu: RPF, PFF, Jessen, Kuzņecova fabrika; porcelāna figūriņas. Tāl. 26207295.

Pērku **RAGUS**. Tāl. 22728888.

Briežu **RAGUS**, braucu pakal. Tāl. 29886349.

Dārgi pērk **SENAS LIETAS** – dažādus traukus, vāzes, lielas vīna pudeles, šujmašīnas ar metāla kājām, lielus grozus, sadzīves priekšmetus muzeja papildināšanai. Samaksa uz vietas. Tāl. 29247670.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE un 95. K kursus. Pieteiktis pa tālr. 29182826, 29491388.

Sertificēts **TAKSATORS** profesionāli izgatavos inventarizācijas lietu jūsu mežam. Cena: 60 EUR! Piedāvājam arī **MEŽAUDZES** novērtēšanu, cirsma dokumentācijas sagatavošanu, īpašuma robežu, kupicu ierīkošanu un atjaunošanu, bezmaksas konsultācijas. Strādājam visā Latvijā! Tāl. 25731315.

SIA Bērzi plus **NOTĪRA KRŪMU APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Tāl. 29150380.

Visu veidu labiekārtošanas, demontāžas, utilizācijas, bīstamo koku zāģēšanas pakalpojumi. **LABIEKĀRTOSIM JŪSU TERITORIJU**, apzāģēsim kokus (arī bīstamos), krūmus. Nojauksim, savāksim, aizvedīsim, izvāksim utt. Telpu atbrīvošana no nevajadzīgām lietām. Grodu akas tīrīšana. Droši zvaniet, visu sarunāsim. Tāl. 27157004.

DZIĻURBUMI. Tāl. 29296723.

Ātri un lēti ierīkosim **DZIĻURBUMU**. Tāl. 29605105, 28205914.

Mainām juntu segumus, **TEĻPU REMONTS**, siltināšanas darbi, materiālu piegāde. Tāl. 26231135.

ATJAUNO VĀNNU EMALJU.
Tālrunis 20605520.

LAIKAZINĀS

Vējaina nedēļas nogale

Meteoroloģiskais pavasaris ir gandrīz klāt. Brīvdienas gan būs vējainas un nokrišņiem bagātas, valsts austrumos naktīs piesals, tomēr sinoptiķi neprognozē tādas izmaiņas, kas kursu uz dabas atmodu varētu krasi mainīt.

Lai droši teiktu, ka iestājies pavasaris, vidējai gaisa temperatūrai piecas dienas jābūt virs nulles. Pēdējos gados globālās sasilšanas dēļ nereti ir grūti novilkēt robežu starp gadalaiku sākumu un beigām, tādēļ sinoptiķi ieviesuši jaunu kalendāra kritēriju, proti, meteoroloģiski ziema beidzas un pavasaris var sākties tikai pēc 6. februāra, kas Latvijā statistiski ir gada aukstākā diena. Pavasaris reti kavējas atšķirībā no rudens, vasaras vai ziemas (2019./2020. gadā ziema vispār neiestājās). Vēl intere-

LĪDZJŪTĪBAS

Izsakām visdziļāko līdzjūtību tuviniekiem, IMANTU FREIMANI mūžībā pavadot.

Daiga, Ērika, Līga, Vizma, Juris, Mārtiņš

*Nu mūžs ir noslēdzies,
Stāv ozols pagalmā un skatās,
Kā aiziet tēvs caur vārtiem
Savās mūža takās.*

/J.Rūsiņš./

Mūsu visdziļākā līdzjūtība Ivetai Freimanei, tēti mūžībā pavadot.

Kuldīgas lauku konsultāciju biroja kolēģi

Es ieiet gribu

Un palikt

Tajā klusajā

Saules rietā.

Nokļūt pasaulē

Cītā un vietā,

No kurienes

Nenāk vairs atpakaļ.

Es ieiet gribu

Un palikt –

Ar staru pēdējo

Likteni nosvītrot.

/Z.Gulbe./

Mēs, Sarmīte un Alfons, ļoti, ļoti skumstam par mūsu drauga LAIMOŅA ZEMĪŠA bēdīgo likteni. Lai vieglas smiltis Tev, labais draugs! Garš un grūts ir bijis Tavs pēdējais ceļš.

Ēdoles Smaidas

*Es jau neaizeju,
Es vienmēr būšu puteni,
Bēzros un zvaigznēs.*

/O.Vācietis./

Skumstam kopā ar Santu Milleri un ģimeni, no tēva atvadoties.

Viduskurzemes pamatskolas-attīstības centra kolektīvs

Nav tādu vārdu, ar ko izsmelt bēdas

No sirdīm, kas sāpēm pielijušas.

/Ā.Elksne./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Agritai, Ilzei, Mārim un viņu ģimenēm, mammu, omīti mūžībā pavadot.

Marga, Ilze

Par vienu cilvēku tuvāko

Tev tagad mazāk būs.

Sirds zaudēto

Līdz mūža galam neatgūs.

/J.Osmanis./

Izsakām līdzjūtību Veltai Zeidlerei, brāli zaudējot.

Baznīcas ielas 18. mājas kaimiņi

Nekā vairs nav, ne ilgu to,

Ne mīlas... Loks noslēdzies.

Daudz mūžā strādāts, ciests,

Daudz citu labā ziedots.

Pār lieliem tālumiem ceļš vijies,

Nu klusā takā solis mieru rod.

/A.Balodis./

Izsakām līdzjūtību Māritei, no vīra atvadoties.

Kolēģi Kuldīgas NMPD

Dziedniece Sāra

- Dziedināšana
- Pareģošana
- Atbrīvošana no dažādām atkarībām (alkohola, azartspēlēm u.c.)

Tel. pierakstam
26381988

Pieņems Kuldīgā

14., 28. februārī.

Sertifikāta Nr. 67

Par sporta pasākumiem,
rezultātiem informējiet

e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv!

Daina Täfelberga

VĀRDADIENAS

No 11. līdz 18. februārim

11. Laima (2234), Laimdota (491)
12. Karlīna (1039), Līna (661)
13. Malda (303), Melīta (319)
14. Valentīns (2016)
15. Aloīzs (131), Alvils (194), Olafs (488), Olavs (16)
16. Džuljeta (112), Jūlija (8941)
17. Donats (164), Konstance (43)
18. Kintija (373), Kora (20)

Populārākie: Jūlija un Valentīns.

Iedvesmojoties no dzirdētā

Līna Speciusa-Andersona, sociālās palīdzības organizatore Kuldīgas novada sociālajā dienestā:
– Manu vārdu izvēlējās mamma. Viņa gaidīja dvīņus un zināja, ka viena noteikti būs Līna. Mamma klausījies koncertu Kuldīgas Pilsētas estrādē un dzirdējusi aiz muguras apspriežamies divas dāmas, kuras pieminējušas sievieti vārdā Līna Burve. Viņai tas uzreiz iepaticies. Izrādās, ka mums arī rados no tēva puses bijušas Līnas. Bērniībā man tas nepatika – likās tāds omīšu vārds, taču tagad ļoti patīk, jo ir rets un īss. Cilvēki tomēr bieži sajauc – sauc Līne, Līva vai Linda. Tam lielu uzmanību nepievēršu un nevienu nelaboju. Oma Ārija mani bērniībā mīļi sauca par Linčuku, citi par Līniņu – tas gan tad nepatika, bet tagad jau atkal pieņemu, kā ir, un tas netraucē. Kad gāju 1. klasē, mamma stāstīja, ka audzinātājam uzvārds bijis tāds kā man mīļvārdiņš: viņa bija Dace Līniņa. Interesanti, ka vīram omu sauc Līna Andersona, tādēļ pēc laulībām pieņemu arī vīra uzvārdu un esmu Līna Speciusa-Andersona.

Amanda Gustovska, Līnas Speciusas-Andersonas arhīva foto

Talsu novada pašvaldība

(reģ. Nr. 9009113532)

izsludina atklātu konkursu uz vakanto Juridiskās nodaļas jurista amata vietu

(profesijas kods 2611 01)

Talsu novada pašvaldība aicina darbā juristu, kurš ir gatavs nodrošināt savlaicīgu, precīzu un kvalitatīvu spēkā esošo normatīvo aktu, kā arī Talsu novada pašvaldības nolikuma un Talsu novada domes apstiprināto saistošo noteikumu un lēmumu piemērošanu un ieviešanu Talsu novada domes darbā, kā arī visu pašvaldības iestāžu, ieskaitot pagastu, pilsētu un apvienību pārvalžu, kapitālsabiedrību un Centrālās administrācijas darbā.

Prasības pretendentiem (-ēm):

- jurista vai juriskonsulta kvalifikācija, studijas maģistrantūrā, lai iegūtu jurista kvalifikāciju;
- vismaz 2 gadu pieredze juriskonsulta vai tam pielīdzināmā amatā (personāla speciālists, iepirkumu speciālists u.tml.);
- pieredze ar amata pienākumiem saistītā darbā pašvaldībā vai valsts iestādē pēdējo 5 gadu laikā tiks uzskatīta par priekšrocību;
- zināšanas tiesību teorijā, vispārējo tiesību principu pārziņāšana, zināšanas un praktiskā pieredze publisko un privāto tiesību principu un normu piemērošanā;
- spēja sagatavot pārvaldes lēmumus, spēja izstrādāt normatīvos aktus un citu juridisko dokumentu projektus.

Galvenie pienākumi:

- piedalīties Talsu novada domē izskatāmo lēmumu un saistošo noteikumu tiesiskā pamatojuma pārbaudē, kā arī juridiskā pamatojuma sagatavošanā, domes pastāvīgo komiteju darbības juridiskajā nodrošināšanā;
- sagatavot ar tiesvedības procedūru saistītos dokumentus;
- sniegt juridiskas konsultācijas pašvaldības iestāžu, to struktūrvienību vadītājiem un darbiniekiem;
- izstrādāt un saskaņot līgumu un citu dokumentu projektus;
- sagatavot atbildes uz iesniegtajām sūdzībām, priekšlikumiem un iesniegumiem.

Iesniedzamie dokumenti:

- dzīves apraksts (CV);
- prasībām atbilstošs augstākās izglītības dokumenta atvasinājums;
- ja pretendents studē maģistrantūrā, lai iegūtu jurista kvalifikāciju, – augstākās izglītības iestādes izziņa par to, ka pretendents ir attiecīgās augstākās izglītības iestādes students;
- motivācijas vēstule.

Pieteikumu var iesniegt slēgtā aploksnē, ievietojot to pie Talsu novada pašvaldības ārdurvīm, Kareivju ielā 7, Talsos, LV-3201, novietotajā pastkastē, iesūtīt pa pastu, norādot adresātu – Talsu novada pašvaldība, Kareivju iela 7, Talsi, LV-3201, vai iesūtīt e-pastā personaldala@talsi.lv ar norādi «Konkursam uz Juridiskās nodaļas jurista amatu».

Pa pastu iesūtītajiem vai personīgi iesniegtajiem pieteikumiem jābūt parakstītiem, e-pastā iesūtītajiem pieteikumiem jābūt parakstītiem ar drošu elektronisko parakstu.

Pieteikums jāievieto Talsu novada pašvaldības pastkastē vai jānodrošina tā iesūtīšana pa pastu vai e-pastā personaldala@talsi.lv līdz 2023. gada 21. februāra plkst. 17.00, pēc šī termiņa iesniegtie, iesūtītie vai saņemtie pieteikumi netiek izvērtēti.

Konkursa komisija sazināsies tikai ar tiem pretendentiem, kuri tiks uzaicināti konkursa 2. kārtai. Mēnešalga 1399 EUR saskaņā ar Talsu novada pašvaldības institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības nolikumu.

Tiks nodrošināts dienesta dzīvoklis.

Pieteikuma dokumentos norādītie personas dati tiks apstrādāti, lai nodrošinātu šī atlases konkursa norisi atbilstoši normatīvajiem aktiem nodarbinātības jomā. Personas datu apstrādes pārziņis ir Talsu novada pašvaldība, Kareivju iela 7, Talsi, Talsu novads, LV-3201, tālruna numurs 63232110.

Grāmatas
Ernesta Vignera
Kuldīgas Mūzikas
skola / 1945 - 2020
atvēršana
2023. gada 18. februārī plkst. 15.00
Ernesta Vignera Kuldīgas Mūzikas skolā

LOGI UN DURVIS Ziemas atlaides logiem līdz 25%
Akcija līdz 28.02.2023.

- ŽALŪZIJS
- GARĀŽU VĀRTI
- METĀLA DURVIS
- PRETINSEKTU SIETI
- PVC LOGU UN DURVJU REMONTS

www.montaznieksde.lv
Tel. / fax 63323281, mob. 26179829 **MONTĀŽNIEKS DE**

is arī
ā: www.kurzemnieks.lv/

Konkursa Mana Skrunda uzvarētāji

Literāri radošo darbu konkursā par godu Skrundas 27. dzimšanas dienai noskaidroti labākie, un dubultuzvaru var svinēt Airisa Asberga.

1. vietu viņa ieguvusi par dzejoli *Pilsētai pie Ventas*, un to visaugstāk novērtējusi gan žūrija, gan lasītāji, balsojot sociālajā tīklā Facebook. Arī 2. vietu ieguvusi A.Asberga par dzejoli *Krizdoļu vasara*. 3. vieta piešķirta Antrai Ščeglovai par dzejoli *Uzaugt ar Skrundu*, 4. vieta – Sandai Palejai par dzejoli *Atmiņu klade*, 5. – Andrai Gaiagai par dzejoli *Vēja sūpoles*. Vairākiem autoriem – Gitai Johansonnei, Maldai Porniecei, Andai Nāckalnai-Pētersonei, Katrīnai Suheckai – piešķirta veicināšanas balva.

Par godu tam, ka pirms 27 gadiem – 1996. gada 23. janvārī – Skrunda ieguva pilsētas statusu, gada sākumā konkursu izsludināja kultūras nams, žūrija bija bibliotekāres. Mērķis – veicināt iedzīvotāju jaunradi, mudināt dzejā izteikt izjūtas, iespaidus un atmiņas par savu pilsētu.

Līga Gabrāne

MĀKSLA

6.-7. lpp.

Ritums Ivanovs un viņa neparastā gleznošanas tehnika: „Es gribu ļaut, lai notiek piedzīvojums, lai man pašam ir interesanti.”

MANTOJUMS

3. lpp.

Grāmata par Kuldīgu un Kurzemes hercogisti.

PERSONĪBAS

Ieva Vītola-Lindkvista, Ole Lindkvists un studija M22.

4.-5. lpp.

Pārsteidzoša dāvana Davidova atcerei

Emocionāli un krāsaini izskanēja mūsu izcilā čellista, pedagoga un komponista Kārļa Davidova 185. dzimšanas dienas koncerts Kuldīgā, koncertzālē Klavins Piano. Klausītājiem šķita neticami, ka jaunajam čella pavēlniekam, starptautisku konkursu laureātam Reinim Rudzītim, kas uzbūra muzikālu daudzveidību, ir tikai 15 gadu un viņš vēl mācās J.Mediņa Rīgas 1. mūzikas skolā.

Pirmoreiz jauno talantu kuldīdznieki iepazīs pirms pieciem gadiem, kad K.Davidova čellistu konkursā R.Rudzītis bija jaunākais no Latvijas un labākais grupā *Cerība*. Kopš tā laika jauniešu guvis panākumus konkursos ārvalstīs un gatavojas vēl vienam Spānijā 14. februārī. K.Davidova piemiņas uzturētāja, mūzikas pedagoģe Stella Pavloviča viņu uzaicinājusi kopā ar novadnieci, pianisti Eviju Auziņu, kas ir Reiņa koncertmeistare. Šoreiz viņa bija pie Dāvida Kļaviņa unikālajām klavierēm *Una Corda*, un tā sadarbībā ir jauna nianse. Reinis atklāj: „Repertuāru izvēlējos pēc iekšējās balss, un palīdzēja skolotāja. Šis koncerts bija izaicinājums, jo vēlējos pārbaudīt, cik tālu varu iet.” Skanēja Baha, Dvoržāka, Popera un Paganīni darbi. Īpašus aplausus izpelnījās Dvoržāka Čellokoncerts, jo to apņemas spēlēt tikai pieredzējušie. Savukārt pēc Paganīni *Variācijām* daudziem vēl mirkli bija aizrāvusies elpa, vērojot virtuozo spēli uz vienas stīgas. „Reinis katrā koncertā muzicē citādāk – vienu un to pašu darbu ne reizi nav nospēlējis vienādi,” slavē viņa skolotāja Anita Roze.

Daina Tāfelberga
Lailas Liepiņas foto

J.Mediņa Rīgas 1. mūzikas skolas čella klases audzēknis Reinis Rudzītis mūsu novadnieka Kārļa Davidova piemiņas koncertā.

Fonā – Valda Liciša gleznotais savulaik izcilā čellista portrets.

Vijole. Audzēknes un skolotājas acīm

Kuldīdzniece Sanija Gulbe divus gadus ir vijoles skolotāja E.Vīgnera Kuldīgas mūzikas skolā un jaunākā pedagoģe kolektīvā. Viņa stāsta, kā šādu ceļu izvēlējusies un kā sastrādājas ar skolēniem.

ORĶESTRĪ KĀ ZIVS ŪDENĪ

Sanija mācījusi Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā, beigusi mūzikas skolas vijoles klasi un pēc tam Ventpils mūzikas vidusskolu: „Citur sevi īsti neredzēju. Vijole jau tad bija ļoti tuva, tāpēc, daudz nedomājot, devos uz Ventpili.” Sanija arī spēlējusi kamerorķestrī, kur jutusies kā zivs ūdenī. Tur varēts sastrādāties ar pazīstamiem mūziķiem, ar tādiem operas un citiem solistiem kā Inga Šļubovska-Kancēviča, Ilona Bagele, Mihails Čulpajevs, Rihards Millers un Zigfrīds Muktupāvels. Viņa ar orķestri muzicējusi Zviedrijā un Vācijā. Mācoties Latvijas Mūzikas akadēmijā, bijusi iespēja uzstāties kopā ar Amsterdamas karalisko *Concertgebouw* orķestri. Viņa piedalījies Salacgrīvas klasiskās mūzikas festivālā, gūstot pieredzi izcilā krievu vijolnieka un pedagoga Alekseja Lundina vadībā, ar Pablo de Sarasates *Čigānu melodijām* startējusi valsts konkursā, agrāk guvusi panākumus konkursā *Sol, re, la, mi* un tagad gatavo pati savus audzēkņus.

„GARLAIČĪGI NAV!”

Pret skolotājas profesiju Sanija agrāk bijusi skeptiska: „Tā paņem daudz enerģijas. Lai strādātu ar bērniem, jābūt plašai sirdij un pacietībai. Kad mācījos akadēmijā, Kuldīgas mūzikas skolas direktore Andra Zvejnice mani uzrunāja, lai kolektīvam pievienojos. Pēc studijām gribēju atgriezties Kuldīgā un sapratu,

Tagad Sanija Gulbe zina, ka vijole ir viņas instruments. Kad mūzikas skolā mācījies pati, bijis lūzuma punkts, kad gribējusi padoties, taču ome Velta nav ļāvusi iesākt pamest. Nu jaunā skolotāja šo atziņu vēlas nodot citiem: jebkas, ko iesāc, ir jāpabeidz.

Kuldīgas vijoles skolotāja Sanija Gulbe ar audzēkni Madi Druvaskalnu šomēnes valsts konkursā Ventpils mūzikas vidusskolā.

ka tā ir laba iespēja: labs darbs un iespēja palikt šajā nozarē.”

Kā ir būt skolotājai? „Garlaidīgi nav! Tas ir izaicinājums jebkuram jaunajam skolotājam, taču man paveicies ar ļoti atsaucīgiem kolēģiem.” Padomdevējas esot pieredzējušās Velta Jūrmale un Inguna Svara.

Divos gados Sanija guvusi daudz: „Programmas izvēlē un apguvē ir tādas lietas, kuras nākamreiz darīšu citādāk. Atskārstu, ka konkrētam audzēknim vajadzēja piemeklēt citu programmu vai metodi, lai rezultāti būtu labāki. Secinu, ka skaņdarbi ne vienmēr jāizvēlas tonalitātē ļoti atšķirīgi. Ja bērnam jāapgūst darbs gan ar dieziem, gan bemoļiem, viņš bieži apmuls, un ir grūti koncentrēties, lai pārslēgtos.”

METODES UN CITI ATKLĀJUMI

Veco laiku skaņdarbus bērni apgūstot straujāk, jaunie sagādājot lielākas grūtības: „Iespējams, tādēļ, ka vecos garadarbus bērni jau dzirdējuši, tāpēc tos viņi spēj saklausīt un izjust.” Audzēkņiem Sanija devusi arī tādas, kurus reiz mācījies pati: „Citreiz, šķirstot vecās grāmatas, atrodu kādu savējo, atceros, ka man tas patīcis, un uzdodu mācīties bērnam, jo zinu, ka tajā būs, ko darīt, un tas viņu aizraus. Jāprot strādāt kopā tā, lai bērns mani uztvertu gan kā skolotāju, gan draugu, taču tam jābūt līdzsvarā. Ja esmu pārāk draudzīga, bērns vairs neuztver nopietni, un tad nākas atgādināt, ka mums jāpabeidz.”

S.Gulbe atzīst, ka šogad 1. klases audzēkņus māca citādāk: „Pirms gada ilgāku laiku vēltīju vienam skaņdarbam vai tēmai, tagad mainu ātrāk. Tad ir lielāka interese, jo viņi apgūst ko jaunu un nezaudē spēju koncentrēties.

Svarīgi, cik daudz laika vijoļspēlei bērni velta mājās un cik tam seko līdzī vecāki. Mācīties klasē emocionāli ir grūtāk, un strādāt iznāk divas reizes vairāk. Lieku konkrētās taktis atkārtot tik reizi, līdz izdodas, un tad esam atpakaļ tur, kur bijām iepriekšējo reizi.”

Sanija māca astoņus audzēkņus no 1. līdz 3. klasei, viņa ir 3.–4. klases stīgu ansambļa vadītāja un iesaistās arī skolas orķestrī. Mājās vijoli pati bieži nespēlējot, jo kaķim esot pretenzijas, taču pēdējos gados viņa pasākumos uzstājas biežāk, tostarp Ziemassvētku un citos mūzikas skolas koncertos. Esot vēlme spēlēt orķestrī.

IZJŪTAS AIZMIRST NEVAR

Mācoties vijoļspēli, esot jāklausās gan senāka laika virtuozu, gan mūsdienu izcilie vijolnieki, lai gūtu plašāku skatu uz mūzikas pasauli. Sanija iedvesmojas no Maksima Vengerova, Janīnas Jansenas, Īzaka Perlmana, Annas Sofijas Mutteres, Hilarijas Hānas.

Vaicāta par sev tuvākajiem skaņdarbiem, viņa nosmej, ka pašlaik tie ir bērniem domāti, jo ar tiem nākas strādāt ikdienā, taču esot arī kādi, ko reiz spēlējusi un vēl šodien atceras: „Zviedrijā spēlējām Gustava Mālera 5. simfoniju. Kopš tās reizes nevaru aizmirst 4. daļu – *Adagio*. Pat gribot nevaru aprakstīt izjūtas, kādas bija, gan šo simfoniju atskaņojot, gan klausoties vēl tagad. Sākums ir kā sēru maršs stīgu instrumentiem un arfai, bet vispār lasīju, ka skaņdarbs vēltīts viņa sievai kā mīlas dziesma. Jums vienkārši jāpasklausās, un jūs sapratīsiet. Otrs darbs, ko spēcīgi izjūtu, ir Sibēliusa Vijoļkoncerts. Pati līdz galam neesmu to nospēlējusi.”

Amanda Gustovska
Sanijas Gulbes arhīva foto

Kuldīgas mūzikas skolas jaunā vijolniece Emilija Šķubure, čellistes Helēna Brangule un Helēna Jūrmale pēc panākumiem valsts konkursa otrajā kārtā izvirzītas finālam februāra beigās Rīgā.

Mūsējie uz Latvijas skatuves

Var lepoties ar katru audzēkni, kurš izvirzīts valsts konkursam, – tas ir spilgts piedzīvojums gan skolotājiem, gan bērniem, jo ne katrs var muzicēt skaistajā un skanīgajā koncertzālē *Latvija Ventpils*.

Tā direktores vietniece un vijoļspēles skolotāja Inguna Svara saka pēc tam, kad E.Vīgnera Kuldīgas mūzikas skolas audzēkņi veiksmīgi piedalījušies valsts konkursa stīgu instrumentiem (vijole, čells) otrajā kārtā.

Uz to bija izvirzīti 12 mūsu audzēkņi četrās vecuma grupās: septiņi vijolnieki un pieci čellisti. Sarežģītā sistēmā summējot punktus, 2. vietu savā grupā ieguvusi Alise Kunrade, 3. vieta – Helēnai Brangulei, Emilijai Šķuburei, Reičelai Reimanei

un Helēnai Jūrmalei. Atzinības rakstu saņēmuši Kristaps Svilpe, Enija Straume, Ieva Benefelde un Everita Kilīpa. Tāpat nozīmīga uzstāšanās bijusi Madei Druvaskalnai, Annai Miķelsonei un Laurai Līdakai. Audzēkņus pavadījušas skolotājas I.Svara, Baiba Jūrmale, Sanija Gulbe, Laine Balode un Velta Jūrmale, koncertmeistares Saiva Ceļmalniece, Līga Saulgrieze un Marta Ozoliņa.

Kā skaidro I.Svara, koncertzālē *Latvija* visbiežāk uzstājas profesionāli mākslinieki. Turklāt vairāk nekā divus gadus pandēmijas dēļ konkursu tikpat kā nav bijis vai arī tie notikuši attālināti. Bet publiska uzstāšanās audzēkņiem ļoti svarīga. Valsts konkursā prasības ir augstas: žūrija vērtē

ne tikai muzikalitāti, skaņdarba grūtības pakāpi, tehnisko izpildījumu un nošu precizitāti, bet arī artistiskumu un skatuves kultūru. „Tā katrs sevi un viens otru var labāk iepazīt,” piebilst I.Svara.

Jaunā vijolniece E.Šķubure (4. klase, skolotāja L.Balode) atzīst, ka viņai tāpat kā citiem gatavošanās konkursam prasījusi darbu un radījusi spriedzi, pirms uzstāšanās bijis neliels uztraukums, bet ne lampu drudzis – tam neesot laika pievērst uzmanību. Svarīgs ir ne tik daudz augstais novērtējums diezgan sīvajā konkurencē, cik tas, ka dalība konkursā apliecina vijoļspēles pievilcību un mudina apgūt to vēl labāk.

Daina Tafelberga
Lailas Liepiņas foto

Vislabākā liecība par Kurzemes hercogisti

„Kuldīga ir vienīgā vieta uz pasaules, kas var sniegt liecības, kā dzīvoja cilvēki Kurzemes hercogistē. Nav šaubu, ka tās klātbūtne šeit ir ļoti plaša,” uzskata arhitektūras doktore, Kuldīgas novada pašvaldības būvvaldes vadītāja Jana Jākobsone.

13. janvārī Mākslas namā notika rakstu krājuma *Kuldīga un Kurzemes-Zemgales hercogiste Eiropā un pasaulē* atvēršanas svētki. Tajā atspoguļoti 16 zinātnieku pētījumu rezultāti, kas prezentēti starptautiskajā zinātniskajā konferencē *Kurzemes un Zemgales hercogistes laiks – unikāls periods pasaules vēsturē*. Grāmatu izdevis Kuldīgas novada muzejs kopā ar pašvaldību.

DOKUMENTOS – SILĶES UN ZĀLES

Krājuma zinātniskā redaktore, hercogistes vēstures pētniece Mārīte Jakovļeva norāda, ka Kuldīgai un visai Kurzemes hercogistes vēsturei nav īpaši paveicies ar avotiem, jo tie laika gaitā aizvesti uz Zviedriju, Prūsiju, Krieviju, Lietuvu un citām vietām. Liela daļa dokumentu gājuši bojā: sadeguši, tajos tūtas silķes, no tiem taisītas tūtiņas aptiekā. „Tomēr ir arī liels prieks, ka kaut ko atrast varam. Meklējot arhīvā dokumentus par noteiktu jautājumu, pārsvarā neko neatradīsim, bet atradīsim pavisam nejausi – meklējot ko citu. Nekad nevajag nolaist rokas – arhīvā vajag tik rakt!”

Izdevumā iekļauts arī pētnieces raksts par Kuldīgu un tās pili hercogu laikā. Viņa norāda, ka Kurzemes hercogistes vēsturē ir vēl daudz, ko pētīt. Jāiedziļinās politikā, ekonomiskajos un kultūras procesos, kā arī ikdienas dzīvē. „Ja skatāmies Eiropas mērogā, Kurzemes hercogistes pilsētas ir mazpilsētas – blakus lielajai Rīgai gan Jelgava, gan Kuldīga, gan Ventspils, gan Liepāja un citas pilsētas ir pavisam nelielas. Tomēr katrai savs raksturs. To ļoti labi varam redzēt nesen tapušajā Latvijas Valsts vēstures arhīva izdevumā, kurā publicēti pilsētu kārtības noteikumi jeb policijas nolikumi. Šie likumdošanas akti noteica to, kas vajadzīgs un kā jāuzvedas, kam jābūt un jānotiek. Bet katrai pilsētai ir savas nianšes.” Kā piemēru pētniece min slaveno pantīņu: „Laimīgs tas, kas no Bauskas līdz Jelgavai ticis nepiekaus.”

TIESĪBAS AIZSTĀVĒT AR IEROČIEM

Arī Kuldīgā daudzi panti noteikuši, ka nedrīkst aizskart hercoga cieņu un runāt nepiedienīgi jeb brūķēt muti. Tas liecina, ka kuldīdzniekiem parunāt patiesi, turklāt ne visai pieklājīgi.

„Kurzemes hercogistes pilsētu vēsture ir viens no vismazāk pētītajiem jautājumiem. Šī tēma nākotnē varētu būt ļoti populāra un vajadzīga,” rakstu krājuma *Kuldīga un Kurzemes-Zemgales hercogiste Eiropā un pasaulē* atvēršanā teica zinātniskā redaktore Mārīte Jakovļeva.

M. Jakovļeva uzskata, ka būtu jāiedziļinās ikdienas norisēs un jāmēģina saprast, kā norisinājās dzīve pilsētās. „Cilvēks svarīgs ne tikai mūsdienās, bet arī vēsturē, jo galu galā visi nākam no tās. Pilsētnieku dzīve, cīņa par savām tiesībām, attiecības ar hercoga varu un muižniekiem – šie jautājumi ir ārkārtīgi interesanti un būtu jāizpēta.”

Diezgan liels pārsteigums bijis kāds notikums Kuldīgā, kurā pilsētas rāte iestājusies par pilsētnieku tiesībām. Hercogs bijis visaugstākā persona, un pret tā varu visi izturējušies ar pienācīgu cieņu. 1720. gadā notiesāts kāds cilvēks, kuram piespriests pēriens pie soda staba. Pilī tads vairs nav pastāvējis, taču stabs atrodies pilsētā pretī Svētās Katrīnas baznīcai. Kuldīgas virspilskungs devis rīkojumu

bendem šo cilvēku no cietuma aizvadīt līdz soda stabam, kārtīgi nopērt un pēc tam izraidīt no pilsētas. Taču rāte uzskatījusi, ka tas ir pret pilsētnieku tiesībām un pārkāpj viņu privilēģijas, līdz ar to pret virspilskungu notikusi gandrīz vai bruņota sacelšanās. Bendem paziņots, ka ceremonija pie soda staba netiks atļauta, un norādīts, ka pilsētnieki ir gatavi savas tiesības aizstāvēt ar ieročiem rokās, ja tas būs nepieciešams.

„Ar ko tas viss beidzās, diemžēl nemāku teikt,” atzīst pētniece. „Tajā dienā, kad sodam vajadzēja notikt, tas nenotika, jo bende atgādājis noziedznieku atpakaļ uz cie-

tumu un palicis gaidīt rīkojumu. Bet tālākie dokumenti šajā lietā neatradās. Cilvēku ikdiena nebija pelēka vai vienveidīga, kā varbūt dažkārt liekas. Patiesībā viss ir ārkārtīgi interesanti. Gan mums, gan tiem, kuri nāks pēc mums, vēl būs daudz tēmu, ko pētīt.”

SAREŽĢĪTI UN LAIKIETĪPIGI

Rakstu krājuma zinātniskā redaktore, vēstures doktore un agrākā kuldīdzniece Anita Čerpinska pārliecināta, ka darbs ar hercogistes materiāliem jāturpina. Pētniecība ir sarežģīta un prasa daudz laika. Turklāt nav nemaz tik daudz vēsturnieku, kurus šis laika posms interesētu. „Vajadzētu, lai tādu rakstu krājumu ir ļoti daudz,” saka A. Čerpinska. „Tad mēs varētu Kurzemes un arī Kuldīgas vēsturi apskatīt no visiem aspektiem. Tas ir mans aicinājums tiem, kuri domā, ko dzīvē iesākt. Vēsture ir ļoti interesanta, tikai, lai tads darbs taptu, jābūt arī kādam, kas par to maksā. Tas tiešām ir svarīgi. Cilvēks, kurš to pētīs, ieguldīs daudz laika, jo hercogistes materiāli ir ļoti cietuši. Mums grūti atrast tādu dokumentu, kas apliecinātu citā dokumentā stāstīto par kādu notikumu. Ar Kuldīgu un Kurzemi būs daudz grūtāk, bet tam nevajadzētu bēdēt.”

KO DARĪJA UN KĀ JUTĀS

A. Čerpinska secina, ka rakstu krājums parāda Kurzemes vietu pasaules vēsturē un tās saikni ar Eiropu, tomēr viņa vēlētos, lai pētnieki vairāk pievērstos cilvēkiem, kuri Kuldīgā dzīvoja. Būtu interesanti uzzināt, ko viņi šeit darīja, kur gāja, kā jutās un kā pilsēta attīstījās līdz tai, kādu to zinām šodien. Par to vēsta gan tiešu materiāli, gan citi dokumenti.

Pētniecei tuvi ir tiešu materiāli, jo tajos cilvēki savu rīcību skaidro, un no tā izriet viņu stāsts.

„Nolikumi ir tiešām interesanti. Daži punkti ir ļoti jautri. Par Kuldīgu labākais bija tas, ka cilvēki ar sliktu slavu nedrīkst nēsāt zelta un sudraba rotas, – tās viņiem jāatņem. Radās jautājums, kā pilsēta nosaka, kuram ir slikta slava. Kā to pierādīt, lai rotas varētu atņemt, un kā tas notika? Rīgā bija greznības nolikums – latviešu meitenēm, kuras precējās, nedrīkstēja būt pārāk skaistu vainagu. Tur notika arī soda process, līdz ar to kāds zināja, cik ir krāšņs un cik – pārāk krāšņs. Tātad arī Kuldīgā visdrīzāk kāds zināja, kas ir laba slava, kurā brīdī tā ir slikta un kad cilvēkam dārgu rotu vairs nedrīkst būt. Būtu interesanti zināt, kā cilvēki šeit dzīvoja. Pilsēta bija maza – 19. gadsimta sākumā mazāk nekā 2000 iedzīvotāju.”

NE TIKAI LEĢENDAS VIEN

Viens no konferences un rakstu krājuma mērķiem bijis veicināt Kuldīgas ceļu uz UNESCO pasaules mantojuma sarakstu. „Pilsētas vērtību pēfīšana ir nozīmīga, lai mēs ne tikai leģendās runātu, bet zinātu un saprastu, kas ir mūsu vērtības. UNESCO kontekstā tās definētas dažādos pētījumos, kas ir mūsu vērtību izzināšanas bagāža,” stāsta J. Jākobsone. Bez šī krājuma iznākuši vēl divi zinātniski izdevumi: *Kuldīga*.

Arhitektūra un pilsētbūvniecība un Kuldīga. Laiki, cilvēki, ainava. Bijis arī daudz praktisku pētījumu, kā vide veidojusies un kā to saglabāt.

J. Jākobsone ir viena no Kuldīgas nominācijas virzītājām, kā arī viena no pēdējā izdevuma autorēm rakstam par to hercogistes mantojumu, kas pilsētā saglabāties. Ceļš uz Kuldīgas iekļūšanu UNESCO pasaules mantojuma

sarakstā ir vairāku desmitu gadu ilgs. Pašlaik sarakstā ir 1154 objekti, un jau pavisam drīz Kuldīga cer kļūt par vienu no tiem. „Mūsu pilsēta ir vislabāk saglabātā un pēdējā atlikusī liecība par Kurzemes un Zemgales hercogistes arhitektūru un pilsētbūvniecību, kas atspoguļojas ainavā, ielu un laukumu plānojumā ar būtiskiem dabas, apbūves un infrastruktūras

elementiem, kas no hercogistes laikiem saglabāti. Kuldīga sniedz unikālu informāciju par hercogistes pilsētām, darbības nozarēm, tradīcijām un cilvēkiem. Nomināciju esam iesnieguši, un tā tiek vērtēta. ICOMOS* eksperti vērtējumu ir sagatavojuši, bet vēl nesam to saņēmuši. Starpvērtējumi raida ļoti pozitīvus signālus.”

* Starptautiskā ievērojama vietu un pieminekļu padome

Kristīne Pabērza
Jēkaba Aleksandra
Krūmiņa foto

„Kuldīga sniedz unikālu informāciju par Kurzemes hercogistes pilsētām, darbības nozarēm, tradīcijām un cilvēkiem.”

„Liela daļa uz šejieni nāk tāpēc, ka radošais process viņiem ļauj aizmirsties un nonākt kontaktā ar savu iekšējo pasauli,” tā par Kuldīgas mākslas un radošuma telpu M22 saka tās namamāte, māksliniece Ieva Vītola-Lindkvista.

„Gleznojot kļūstu vienota ar sevi un to, ko daru. Tā ir tieši tā lieta, kāpēc cilvēki nāk gleznot,” secina māksliniece Ieva Vītola-Lindkvista.

„Man šeit smelties iedvesmu ir ļoti viegli. Jauniem darbiem pamudināja vecā Vulkāna teritorija. Iedvesmu gūstu ne tikai no ārpusē, bet arī savas iekšējās pasaules,” stāsta dāņu mākslinieks Ole Lindkvists, kurš tagad par savām mājām sauc Kuldīgu.

Gleznojot cilvēks atplaukst

No Dānijas uz Latviju I. Vītola-Lindkvista kopā ar vīru Ole Lindkvistu pārcēlās pirms 20 gadiem. Kuldīga piesaistījusi tāpēc, ka tā ir Ievas mamma dzimtā puse. „Mamma ģimene tika izsūtīta uz Sibīriju. Savās mājās atgriezies vairs nebija iespējams, taču viņai bija svarīgi būt Kurzemē. Mamma bija ļoti priecīga, ka varējām te nopirkt māju.” Pastāvīgi dzīvot šeit sākuši pirms desmit gadiem.

Mākslas un radošuma telpu M22 Mālu ielā 22 Lindkvisti uzcēluši 2017. gadā. Dānijā abi strādājuši par pasniedzējiem Orhūsas Mākslas akadēmijā, kas piedāvā pieaugušo izglītību. Cilvēki tajā mācās visu mūžu. Ieva mācījusi gleznošanu, Ole – gleznošanu un tēlniecību. Latvijā radusies doma arī te izveidot studiju pieaugušajiem, kur likt lietā Dānijā gūto pieredzi.

IEDVESMO CILVĒKU IZAUGSME

Studija M22 piedāvā apgūt gleznošanu un krāsu mācību, un tas notiek jau desmito gadu, te ir arī nodarbības ar mākslas terapijas metodēm, ko vada Ole. „Kad strādāju par vadītāju Kuldīgas Mākslas namā, 2013. gadā pirmoreiz piedāvāju kursus,” stāsta Ieva. „Atsaucība bija fantastiska! Pieteicās 70 cilvēku, bija trīs grupas. Tagad ir viena, kas nāk jau daudzus gadus. Mīļzīgs prieks, ka esam tāda grupiņa, kas turas kopā. Tas ir iedvesmojoši – redzēt, kā šie cilvēki attīstījušies.”

ESTĒTIKA NO KIEGĒLU KAUDŽĒM

Abi mākslinieki gatavoja izstādei *Vulkāns*, ko Mākslas namā plānots atvērt 10. martā. Tās kuratore ir mākslas zinātniece, bijusī kuldīdzniece Maija Rudovska, un būs redzami pēdējā laikā radītie darbi. Ole atceras: „Tieši pandēmijas dēļ sāku ikdienā staigāt pa Kuldīgu. Pamanīju *Vulkāna* (bijušās kokapstrādes rūpnīcas – red.) teritoriju un sāku fotografēt, vēlāk gleznot.”

Kā stāsta Ieva, izstādes no-

Mākslas un radošuma telpa M22, ko Mālu ielā 22 izveidojuši Ieva Vītola-Lindkvista un Ole Lindkvists, šovasar svinēs desmito gadadienu.

Mākslas nodarbības pieaugušajiem Kuldīgā jau desmit gadus vada mākslinieki Ieva Vītola-Lindkvista un Ole Lindkvists, kuri pirms 20 gadiem nolēma aizbraukt no Dānijas, lai dzīvotu Latvijā.

saukumam ir ne tikai burtiska, bet arī metaforiska nozīme. „Vulkāns ir arī iekšējā pasaule un emociju gamma, kas no tām rodas. Darbos būs kaut kas konkrēts un tieši saistīts ar *Vulkānu*, bet arī kas abstrakts, kas radies no tur esošā. Estētika rodas arī no tām akmeņu un kļieģeļu kaudžēm, kas veido grafiskus ritmus un iedvesmo zīmēt un gleznot.”

PIEDĀVĀS MĀKSLU SKOLOTĀJIEM

Nesen uzrakstījuši projektu un saņēmuši apstiprinājumu no Lauku atbalsta dienesta. Tas tapis sadarbībā ar V. Plūdoņa Kuldīgas vidusskolu. Izveidota programma *Māksla skolotājiem*, kas tiks piedāvāta jau šomēnes. Tajā būs darbs ar vizuālo mākslu un krāsām, tiks izmantotas mākslas terapijas metodes un psiholoģija. „Dosis cilvēkiem dažādus uzdevumus ar domu, kā piekļūt saviem resursiem. Būs arī kaut kas atslābinošs un vienkāršs, lai meditātīvi pastrādātu ar krāsām. Skolotāji jāatbalsta, jo vajag, lai arī par

viņiem rūpējas, lai viņu labbūtība tiktu stiprināta,” uzskata I. Vītola-Lindkvista. Pirmā nodarbība Kuldīgas pedagogiem notiks 14. februārī.

STUDIJA DESMITĀ JUBILEJA

Mākslinieki jūtas Kuldīgā atraduši savu vietu. Ieva stāsta, ka viņi cenšas piedalīties pasākumos, kas te notiek. Arī kultūras pārvalde mēdzot uzaicināt iesaistīties. „Kur varam sevi ieraudzīt, tur arī darbojamies. Vasarā paredzēta sestā glezniecības plenēra darbnīca. Pēc tam vēlamies savu desmito gadu būšanu Kuldīgā svinēt kopā ar tiem, kuri nākuši gleznot. Ceru, ka cilvēki gribēs atnākt ciemos un padalīties, kā viņiem gājis. Ja cilvēki nāk vairākus gadus, mēs viņus iepazīstam. Ar daudziem attiecības patiešām kļūvušas tuvas.”

Arī Ole Kuldīgā jūtas kā mājās: „Jūtos ļoti labi. Esam izveidojuši sev vietu, kur dzīvot, un daudz darījuši, lai tā būtu

tāda, kā mums patīk.” Viņam Kuldīga patīk tāpēc, ka tajā ir daudz skaistuma un tā iedvesmo. Tomēr māksliniekam svarīgi laiku pa laikam aizbraukt uz Dāniju ciemos pie ģimenes, radniekiem un draugiem. Visvairāk Kuldīga Olem patīkot vasarā, jo tad te ir interesantāk nekā ziemā, daudz kas notiek un pilsēta ir skaista, kad viss ir zaļš. „Šo gadu laikā Kuldīga radikāli mainījies. Tas ir pārsteidzoši! Dome paveikusi labu darbu pilsētas popularizēšanā, kultūras pasākumu rīkošanā. Cilvēki te brauks arvien vairāk. Mēs nezinām, kā tas

izskatīsies pēc desmit gadiem. Varbūt būsīm pārpludināti ar vienas dienas tūristiem. Svarīgi, lai būtu līdzsvars.”

JĀNOKRĀSO FASĀDES

O. Lindkvists ir vizuāli orientēts cilvēks un izglītots galdnieks, tāpēc Kuldīgu atzinīgi novērtē arī tādēļ, ka te ir senlaicīgas ēkas. Tomēr viņam ļoti iekritis acīs tas, ka daudzām mājām vajadzētu

„Estētika no tām kļieģeļu kaudžēm veido grafiskus iedvesmo zīmēt u-

nokrāsot fasādi. „Jautājums, kā nevar atļauties to rekonstruēt pat domāju, ka patiesībā ir tādas. Esmu redzējis daudz tūristu, kuri ierodas un vispirms neredz visu pilsētu, plānu un senās mājas. Tāpēc plānkumus uz sienām izveido krāsu. Daudzas mājas ir tādas, ja jau prasīt no privātpersonām, kā fasādi. Tas ir ļoti grūti.”

Tāpat uzskata Ieva, ka Dānijā sakārtotas ir ielas. Bet Latvijā augšu, viss ir redzams, un neprasa kapitālu remontam, ja jau nokrāsot. Ne jau tas, kas mājās momentā jāpārveido. Pie mums notiek tā: vairs netaisa ārkārtīgi augstā līmenī, un tad visu pārbūvē, un tad dara neko. Bet kaut kas jau arī pastāv. Bet pašvaldība to var pieņemt kā obligātu nosacījumu, kas ir saistīts ar cilvēkiem par māju fasādes rūpējas, es nezinu. Atceros, ka savā laikā Saldus pilsētā nāca ar uzstādījumu, ka centrālajā daļā jābūt mājām, arī runā, ka īpašniekiem jābūt atbildīgiem. Ole uzskata: varbūt ir jābūt jautājums, jo daudzām mājām restaurētas. Iespējams, ka Kuldīga varētu izskatīties tomēr fasādes varētu būt tādas, kā tam. „Nezinu, kā to varētu pilsēta var piedāvāt to, kas maksā daudz. Varbūt ir jāskatās, ka tas vajadzīgs, lai tiek tērēta telpām un tādām, ir papildu līdzekļi, tieši tā. Tas ir saprotami.”

CILVĒKI SMAIDA VA

Lai arī Ole latviski neapņemas, viņam nav biežas tikšanās ar Kuldīgas iedzīvotājiem, taču patīk. „Viņi ir ļoti mīļi, šeit ierados. Ir daudz cilvēku, Esmu pamanījis, ka viņi ir vairāk smaida. Kad uz ielas satiku tādas, kas nepaskatījās. Tagad ir p-

...a rodas arī
...akmeņu un
...udzēm, kas
...s ritmus un
...un gleznot."

Glezniecības plenērs pagājušajā vasarā Kuldīgā.

Gleznošanas nodarbība 2019. gadā.

...ju sev, vai cilvē-
...emontēt. Dažreiz
...bā viņiem patīk,
...u pārliecināts, ka
...das no rietumiem,
...to jauko pilsētas
...Viņi redz arī tos
...un nodrupušo
...r privātas – nevar
...sonas, lai nokrāso
...”
...: „Labi, ka ļoti
...t, paceļot acis uz
...i. Daudzas vietas
...ntu – fasādi var
...visas
...pūvē.
...ai nu
...menī
...ai ne-
...as pa
...t, vai
...mt kā
...a cil-
...di jā-
...eros,
...pilsētas arhitekts
...ta visām fasādēm
...nokrāsotām. Rīgā
...m to pieprasa.”
...tas ir tikai laika
...as ēkas jau tiek
...pēc 20 gadiem
...atīties citādāk,
...nokrāsot jau līdz
...organizēt. Varbūt
...izdarīt. Zinu, ka
...ūt cilvēki neuz-
...i. Vispirms nauda
...ikai pēc tam, kad
...k uzposta ārpusē.

„Esam izveidojuši sev vietu, kur dzīvot, un darijuši daudz, lai tā būtu tāda, kā mums patīk.”

ir milzīgas iekšējās pārmaiņas.”

Ole tomēr saprot, ko runā citi, un spēj sekot domai līdzī. „Nesen pie galdnieka pasūtīju materiālus, un man nebija problēmu sazināties latviski. Vienkāršas lietas ir vieglas. Un es no citiem neatšķiros – varu saprast daudz vairāk nekā runāt.” Latviešu valodu mākslinieks mācās jau vairākus gadus un jūt, ka prasme kļūst arvien labāka. Tomēr viņš atzīst, ka, kļūstot vecākam, jaunu lietu apguvē vajadzīgs ilgāks laiks. „Latviešu valoda nav viegla. Es runāju angļiski, nedaudz franču un vācu valodā, bet nevaru šīs prasmes izmantot latviešu valodas apguvē.”

Gleznošana un krāsu mācība.

Radošais process studijā M22.

Studijas apmeklējums ir samazinājies, un sākotnēji bija diezgan satraucoši, bet nu jau ar to aprasts. Mums ir laiks gan rakstīt projektus, gan strādāt pašiem. Ir ļoti jauki, ja kāds grib ar mums sadarboties, – esam tajā īpaši ieinteresēti.”

Mākslinieki iedvesmu gūst gan no apkārt notiekošā, gan no iekšējās pasaules. Ole ne tikai glezno, bet arī raksta, veido skulptūras, fotografē un rada mēbeļu dizainu: „Daudzus gadus strādājot, rodas specifiska interese un sava mākslinieciskā valoda. Tad tas pats par sevi ir iedvesmojoši – strādāt ar šo valodu. Laika gaitā tā uzkrājas. Jo vairāk savu vizuālo valodu lietoju, jo vairāk varu ar to pateikt. Līdzīgi kā dzejoli nevar uzrakstīt, zinot tikai desmit vārdus.”

Ieva strādā intuitīvi un galvenokārt iedvesmojas no iekšējās pasaules, tomēr arī apkārt notiekošais ietekmē. „Kovids un tūlīt pēc tam Krievijas karš Ukrainā manu iekšējo pasauli satricināja diezgan spēcīgi. Karam sākoties, tapa darbu sērija. Es pat nevaru izstāstīt, ko gleznoju: vienkārši to dariju, jo vajadzēja izlikt uz audekla to, kā jutos. Varētu teikt, ka nodarbojos ar pašterapiju, jo gleznoju to, ko man vajag. Man ir darbi, kuros ļoti daudz aplū. Tieši tā aplū gleznošana ir meditatīva – tā saistās ar mandalu, lai

gan gleznojot par to nemaz nedomāju. Mani iedvesmo arī mūzika, ko mēdzu klausīties gleznojot.”

IZMANTO VISAS IESPĒJAS

Iztiku mākslinieki nopelna ar dažādos projektos iegūto. Pagājušajā gadā saņēmuši atbalstu no Valsts kultūrkapitāla fonda, bet šogad apbēdinājis tas, ka finansējums nav piešķirts. „Projekti mums ļoti svarīgi. Skatāmies apkārt ar atvērtām acīm – kur ir kādas iespējas, tās mēģinām izmantot. Ļoti izjūtam to, ka esam Kuldīgā, jo pilsēta nav liela. Kādreiz cilvēki no Rīgas ļoti labprāt brauca uz sestdienas nodarbībām, tagad daudz kas mainījies. Labi ziņām, cik maksā degviela, un cilvēki sāk domāt, cik tas izmaksās. Ekonomiskā situācija ietekmē arī mūs. Arī mums vairs nav tik vienkārši aizskriet uz Rīgu. Tur nodarbības vairs nepiedāvājam, jo kovids diemžēl tām pielika punktu. Mums bija darbnīca, ko īrējām, bet vairs nevarējām to atļauties. Pandēmija ietekmējusi arī dalībnieku skaitu Kuldīgas studijā,” atklāj Ieva.

Ole piebilst, ka arī karš to ietekmējis. Turklāt, viņaprāt, tās nav tikai ekonomiskas sekas, bet arī psiholoģiskā situācija. Šādi apstākļi vispirms skar radošo nozari, tikai pēc tam pārējo.

PALĪDZ ATBRĪVOTIES

Pateicoties finansējumam no Lauku atbalsta dienesta un arī Valsts kultūrkapitāla fona, studija M22 trīs sezonas piedāvājuši gleznošanu senioriem. Ieva zina: kundzes gaida, ka atkal varēs darboties, tomēr nav vēl neviena projekta, kurā varētu saņemt atbalstu. „Ar viņām strādāt ir interesanti. Iesākumā seniores bija nedrošas un katra par sevi, bet cilvēki tiešām atplaukuši. Tādas nodarbības jau arī palīdz atbrīvoties.”

Pērn nodarbībām bērnu vecākiem bijis pašvaldības atbalsts: „Varētu tādu projektu būt vairāk – tā mēs dotu dažādas iespējas. Nav jau visam jābūt par velti, jo cilvēki būtu gatavi arī piemaksāt, tomēr kāds atbalsts varētu būt.”

Kristīne Pabērza Lindkvistu ģimenes arhīva un autores foto

VAIRĀK

...erunā ļoti labi un
...nās ar vietējiem,
...i māksliniekam
...ainījušies, kopš
...vairāk atklātības.
...viņi ir laimīgāki,
...Latviju atbraucu,
...kuri uz mani pat
...pilnīgi pretēji. Tās

PAŠI AR SAVU VALODU

Kaut arī gana daudz laika veltīts pedagoģu darbam, Lindkvisti arī paši nodarbojas ar mākslu. Ole atceras, ka īpaši daudz brīvā laika bijis tad, kad sācies kovids. Studijā pēkšņi nav bijis neviena cilvēka. Ieva stāsta – sākumā licies jocīgi, jo māja pilnīgi tukša: „Paldies Dievam, ka varējām strādāt paši! Tas to kompensēja.

Ar atvērtas acs baudu

RITUMS IVANOVŠ latviešu glezniecībā ienāca 90. gadu sākumā ar tādu tehniku, kas līdz tam nebija redzēta, un tūlīt iekaroja mākslas cienītāju uzmanību. Tas bija pārsteigums un apbrīns, kas pārņēma, redzot viņa lielos hiperreālistiskos portretus, kas, pieejot tuvāk, izšķīda krāsainu triepienu jūkli, bet atkal ieguva apveidu, no gleznas attālinoties.

Kuldīgas Mākslas namā vēl februārī skatāma viņa izstāde *Vērotāja laiks*, kas ar lieliem latviešu mākslinieču dubultportretiem ieskauj sievišķīga spēka apli. Vēl te ir zīmējumi un pašportreti, kas it kā kontrastē ar lielajiem, krāsainajiem darbiem... Bet varbūt sarunājas un mijiedarbojas.

Autors atklāj: „Domāju, ka jebkurā cilvēka radītā lietā ir pārsteigums – katra unikālais rokraksts ir pārsteigums tāpat kā spēja katram izteikties un arī spēja uztvert un ieraudzīt. Kā mākslinieks esmu izvēlējis savu ceļu un esmu tendēts uz skatīšanos, novērošanu un spēju pēc tam to transformēt gleznā.

Iespēja izstādīt šos darbus ir iespēja just saikni ar skatītāju, viņu enerģiju, radīt skatāmu un taustāmu mākslas klātbūtni pēc ilgstošā ierobežojumu laika, kad nebija iespējas tikt. Daudzas lietas varam baudīt tikai klātesot: ēdienu, sajūtas, vidi... Mākslai ļoti svarīga ir klātesamība, iespēja to redzēt tuvumā.

Tehnoloģijas it kā padara daudz ko ātri sasniedzamu, ir iespēja izstaigāt muzejus virtuāli un pat pievilkt gleznas fragmentus. Bet tā ir tikai tehniskā daļa, nevis sajūtu daļa. Māksla top ne tikai mākslinieka darbnīcā, bet arī saskarsmes mirklī.”

UNIVERSĀLA VALODA

Vai piekrītat, ka redzēt mākslas darbu ir satikt mākslinieku un viņa emocijas brīdī, kad darbs radīts?

Tas ir jautājums, cik katrs varam nolasīt, cik izjūtam to smalkumu. Pilnīgi skaidrs, ka katrs nolasa un sajūt kaut ko citu. Ir māksla, kas piedāvā skatītājam radīt saturu tajā brīdī, kad viņš skatās. Vienmēr mākslas darbā būs tāda daļa.

Redzu, ka māksla – tādā veidolā, kā es to daru, – ir universāla valoda. Vārdi nav vajadzīgi. Tas man ir atvieglojums. Savu darbu esmu izdarījis, pārējais paliek skatītāja ziņā. Tā ir viņa interpretācija, viņa redzējums, viņa izglītības līmenis, viņa sapratne, tāpat nāk klāt nezinašana, intriga. Katrai izstādei piedāvāju savu uzdevumu, ideju, redzējumu.

APTURĒTS KADRS

No jūsu gleznām raugās slavenas mākslinieces. Kāpēc bija svarīgi attēlot viņas?

Izstādes *Vērotāja laiks* tēli ir daudznozīmīgi. Pirmais slānis ir šo tēlu atpazīstamība – tās ir slavenas latviešu mākslinieces. Nākamais slānis: mana pieredze saskarsmē ar viņām kā ar māksliniecēm, kuru daiļrade ir milzīgi

„Māksla top ne tikai mākslinieka darbnīcā, bet arī saskarsmes mirklī.”

Mākslinieks Ritums Ivanovs: „Skatoties uz cilvēkiem, novietoju viņus gleznu centrā. Tās ir kā spogulis, kurā ieskatīties sevi. Sevis izzināšana notiek visu laiku. Esmu sapratis, ka mēs visi esam saistīti fizikāli un garīgi. Sevis izzināšana ir process, kas mums pašiem ļoti svarīgs.”

Ritums Ivanovs

- Tiek uzskatīts par vienu no Latvijas atpazīstamākajiem māksliniekiem, kuram ir izdevies iegūt starptautisku atzinību.

- Caur dziļi personiskiem ieskatiem, popkultūras, erotikas un nāves simbolikas aspektiem viņš novēro dažādus cilvēka būtības stāvokļus. Strādā pašradītā svitrojuma triepienu tehnikā, kas savieno popārta un fotoreālisma glezniecības tradīcijas.

- Bijušas 28 personālizstādes pasaulē, piedalās starptautiskās mākslas mesēs, viņa darbi ir atrodami 19 mākslas kolekcijās Latvijā un ārvalstīs.

- Gleznojis Latvijas prezidentu oficiālos portretus: 2012. gadā Valdi Zatleru, 2017. gadā Andri Bērziņu.

- 2009. gadā pirmo reizi Latvijas mākslas vēsturē R.Ivanova glezna *Frame05* pārdota prestižajā izsolē *Sotheby's Londonā*.

/No vietnes Ritumsivanovs.com/

Mākslinieks Ritums Ivanovs: „Tā ir iekšēja, dziļa nepieciešamība – pēc novitātes, pēc pārsteiguma. Tā ir patiesa dzīves sajūšana.”

plaša. Esmu no tikšanās reizēm guvis ļoti daudz. Ejot uz izstādēm, visu laiku mācāmies. Ar viņām man bijis skatītāja un mākslinieka dialogs. To ir gribējies pārvērst kopumā, kurā ir mākslinieču enerģija: sievišķā, mātīšķā, skolotāju... Tas kontrastē ar maniem pašportretiem. Tas ir enerģētisks aplis. Man patīk tā estētika – kā skatoties kino, kas ļauj visu skatīt lielu un tuvu, atver acs baudu, padara patīkamu, dod iespēju redzēt krāsas un gaismas vibrāciju kustībā, matu šķipsnā, acs zilītes atspīdumā, gaismā uz vaiga. Tas ir mirklis, kurā tiek izteikta kāda

frāze. Tu esi apturējis videokadru, kurā cilvēkā atklājas jauna šķautne. Tas ir kā kadrs lielā ekrānā.

Tomēr tēls ir redzams tikai no attāluma. Kad pieejam tuvāk, redzam nesaprotamu krāsu nirboņu.

Tas ir līdzīgi kā ar mums pašiem, ar iekšējām struktūrām – nav nekā konkrēta, viss izšķīst. Zinātnieki meklē, no kā esam uzbūvēti, un izrādās, ka faktiski no enerģijas, no tukšuma, bet mēs esam.

Kā līdz savai tehnikai nonācāt?

Tāpat kā savu dzimšanu – pašu

„Gleznojot pašportretu, biju spiests vēl vairāk iegremdēties sevī, un sapratu, ka tas ir daudz kontrastējošāk, specifiskāk un citādāk nekā strādāt ar svešu cilvēku. Kad sevi ieraugu spogulī, tā ir tikai tāda ilūzija, ka es kaut drusku varu sevi iepazīt.”

sākumu īsti neatceros. Varbūt notikumus, kas bija tajā laikā, bet ne mākslas procesu. Kad sāku piedalīties izstādēs, noteikti ne uzreiz biju pamanāms.

Piedzīvoju to, ka beidzās pamanājumu režīms, sākās brīvā ekonomika, kas nomainīja mākslas virzienu, iespējas, sapratni. Reizē pavērās iespējas un bija informācijas trūkums. Mācījos no Līgas

Rituma Ivanova gleznu un zīmējumu izstāde *Vērotāja laiks* Kuldīgas Mākslas namā skatāma līdz februāra beigām.

Izstādes kurators ir Raimonds Kalējs.

„Man patīk tā estētika – kā skatoties kino, kas ļauj visu skatīt tuvu, atver acs baudu, dod iespēju redzēt krāsas un gaismas vibrāciju kustībā, matu šķipsnā, acs zīlītes atspīdumā, gaismā uz vaiga.”

SADARBĪBĀ RODAS PAĀTRINĀJUMS

Cik liela nozīme laikmetīgajā mākslā ir kuratoriem un galeristiem?

Tas ir svarīgs posms. Vienmēr novērtēju kuratora darbu, un man ir patīkami strādāt kolektīvā, jūtu saikni ar vidi, ar komandu. Tas ir papildinoši. Tieši sadarbībā notiek paātrinājums. Viens nevari neko izdarīt. Jo ātrāk tas saslēgums izveidojas, jo labāk. Tā ir ekoloģija, sistēma – visi cilvēki ir svarīgi.

Latvijā nav tik daudz mākslinieku, kuri spēj radīt ap sevi industriju – ražotni ar komandu, kāda ir daudziem slavenajiem māksliniekiem, piemēram, Demjenam Hērstam, Džefam Kūnam un citiem. Tiklīdz tev jau ir rokraksts, darbība un idejas, kad maisam gals jau vaļā, tad augs jau ir iesēts un jākopj. Cik barības būs, tik spēcīgi tas augs. Protams, ja tas tiek stimulēts mākslīgi, atkal nav labi – tad notiek atražošana.

LIELAIS SPRĀDZIENS MŪSOS

Ja mākslinieks atradis paņēmieni vai stilu, kas ir populārs, ērtāk ir turpināt brukt šajās sliedēs. Kas dzen eksperimentēt, meklēt ko jaunu?

Tas ir iekšējais dialogs, kā to visu darīt. Es redzu, ka attīstos: paplašinās intereses, iespējas. Kā pēc Lielā sprādziena veidojas jaunas sistēmas. Mākslinieks ir centrs, no kura tas viss izriet. Zinātnieki atzīst, ka katrā no mums ir šis kosmosa pirmais sprādziens, pasaules dzimšana un ka tā visu laiku paplašinās. Ja paplašināšanos neapslāpējam, ja ieklausāmies neapgūtājās zonās sevī, tas ļauj visu laiku par sevi kaut ko atklāt. Ja tu turpini iet pa vienām sliedēm, tu sevi ierobežo vai aizej uz vienu pusi, varbūt pat noej no tām sliedēm. Tu pats sevi notrulini, izbeidz. Mēs bieži sevi apzogam, uztverot tikai ikdienu. Viss katru dienu it kā notiek vienādi. Bet, ja mēs ejam ar vaļā acīm un atvērtu sirdi, tad arī ikdienu var nest pārsteigumu. Filozofi saka, ka mums nav ne nākotnes, ne pagātnes, jo dzīve ir tikai tagad, kad esam atvērti.

Runājot par eksperimentiem, ir bijusi telpiskā vides glezniecība, juvelierizstrādājumi, jo man ir liela iekšēja mīlestība pret gaismu, kas atspīd zeltā. Galerijā *Putti* izstādē bija gredzeni kā sejas, kā talismani. Ir bijušas mazās tēlniecības formas

bronzā un zeltā. Tomēr glezniecības valoda mani saista visvairāk. Šajā izstādē ir arī zīmējumi uz papīra, kas līdz šim nav bijuši tik izteikti. Tajos nav svarīgi tikai paeksperimentēt ar tehnikām – es gribu ļaut, lai notiek piedzīvojums, lai man pašam ir interesanti. Tad ir super! Materiālam nav nozīmes. Esmu projektu taisījis laukā, mežā pie Cēsīm vai Rīgā parkā. Ir ļoti interesanti, kā konkrētā vieta sadarbojas ar mākslu. Katrā vietā tas ir citādi.

Ko māksliniekam nozīmē pašportrets?

Tas ir dažādi – kādam tas varbūt ir lētākais un pieejamākais modelis. Man vienmēr ir gadījies tā, ka izstādi sāku vai beidzu ar pašportretu. Šajā ir sērija. Agrāk pašportrets drīzāk bija izņēmums. Gleznojot to, saprotu, ka sevi nemaz tik labi nepazīstu, mēģinu saprast, kurā posmā esmu. Kāds augs es esmu. Jāsāk skatīties spogulī.

Vai ir svarīgi, ka darbu redz un vērtē citi, vai arī var gleznot tikai sev, tā piepildot vajadzību pēc radošuma un pašizpausmes?

Intimitātes, pašanalīzes, sarunas ar sevi ziņā svarīgāka ir nepieciešamība sevi tādā veidā izpaust. Bet videi ir liela nozīme. To, kāds augs izaug, nosaka vide, ekoloģija, apkārtnē. Ja esi audzis ēnā, ja neviens uz tevi neskatās, ja sarunā nepiedalies, nav dialektikas.

Kur jūsu gleznas top? Vai vajadzīgi īpaši priekšnoteikumi?

Tagad darbnīcā Andrejsalā. Tur apkārt ir arī citi: fotostudija, dizaina darbnīca, ar ko var sadarboties, darbus fotografējot, veidojot grāmatu vai gatavojot rāmjus. Lai izstāde taptu, ļoti daudz kas vajadzīgs. Kad noskatāmies filmu, titri parasti ir gari. Nu, izstādes gadījumā varbūt tik gari tie titri nebūs, bet man ir patīkami sadarboties un kaut ko kādam deleģēt.

Skatos uz šiem izstādes darbiem kā uz savu pagātņi, jo ir pagājis ilgs laiks, kopš es tos radīju, – vēl pirms kovidā. Tapšana ir sevī, darbnīcā. Kā jogā – it kā ilgu laiku tu sēdi,

un nekas nenotiek, bet kaut kas ir mainījies, kaut kas ir noticis, kaut kas ir piedzimis un radies.

Darbam man tomēr vajadzīga noskaņošanās, pārslēgšanās, citādi var izdegt. Kad visu laiku esi sevī ar vienu domu un ģenerē vienu un to pašu, svarīgi sevi restartēt. Man ir savi rituāli – es atbalstu rūdīšanos un aukstās peldes. 1. janvārī biju peldēt. Varbūt aiziešu arī uz Ventu.

**Iveta Grīniņa
Rituma Ivanova arhīva foto**

MANS KULTŪRAS NOTIKUMS

„Jo Kalendārs mani sauca”

Krista Jansone, Kuldīgas kultūras centra projektu vadītāja

Vai Tev ir tā bijis, ka mazliet bail iet uz kino vai teātri, jo izrādes vai filmas pamatā ir grāmata? Nu, ne jau parasta – izcila. Tāda, kuru Tu jau savā galvā esi izdzīvojis un uzbūris visai skaidras ainas. Piekritīsi, ka ir bailīgi saskarties ar kāda cita radītu pasauli, jo parasti divas pasaules atšķiras un mūsu pasaulei ir risks sašķīst lauskās. Šoreiz ļāvos.

Andra Kalnozola grāmata *Kalendārs mani sauca* ir lieliska – ar mīlestību uzrakstīts stāsts par cilvēci. Kad dzirdēju, ka Mārtiņš Eihe ir apņēmis to pārvērst par izrādi, pirmā doma bija – drosmīgs. Tas, ka viņam drosmē ir klātesoša, par to man nebija šaubu, jo mūsu ceļi jau ir krustojušies. Šajā izaicinājumā viņš nedevās viens, jo teātris ir komandas sports. Eihe komandā – izcilā dramaturģe Rasa Bugavičute-Pēce un talantīgie Valmieras aktieri: daži jau iepazīti, daži – jauns atklājums. Arī man vajadzīga drosmē sastapt šo pasauli, ko pārrādījusi izrādes veidotāju komanda, jo teātris ir pasaules pārrādīšana. Ļaujtos. Ne jau uzreiz. Pirmais cēliens paiet, cenšoties sev iegālvot, ka šis ir atsevišķs mākslas darbs, es nedrīkstu to salīdzināt ar savām „galvas ainām”. Izdodas.

Es ieeju jaunā Oskara pasaulē. Viņš ir „slims ar nerviem”, ļoti mīl savu mammu, vēl viņš klusi iemīl Meiteni, bet negrib zināt, kā viņu sauca, bet, lai tomēr to zinātu, viņš iemācās visus kalendārā ierakstītos vārdus. Skaidrības labad – sākumā viņš domājis iemācīties tikai sieviešu vārdus, bet vīriešu vārdi jaukusies pa vidu, tāpēc nu viņš zina visu kalendāru. Mazās pilsētās mēdz košiem tēliem dot iesaukas. Oskaru viņa mazpilsētā sauca par Kalendāru. Izrādē Kalendāru spēlē Meinards Liepiņš. Spēlē viņš atbruņojot, pilnībā ļaujot noticēt Oskaram, jo teātris ir stāsts par ticamību. Dažreiz par Oskaru pārtop arī citi uz skatuves esošie, jo Oskars ar svešiem nerunā. Gandrīz. Tāpēc viņa vārdus un domas reizi pa reizei līdz skatītājam aizved kāds cits.

Oskars nav vientuļš, un viņam ir „balta dvēsele”. Viņa pasauli caurstrāvo draudzība ar raibi rūtainu kompāniju. Kā jau dzīvē – īstai draudzībai nav vecuma un pieredzes robežas, jo draudzība sākas tur, kur divas dvēseles rezonē, un vēl labāk, ja kaut ko kopā dara. Oskars ar draugiem rada zupas virtuvi un teātri. Viņi veido izrādi *Skumju tehnika*, un draugi lūdz pēc lugas, jo teātris ir balstīts lugā. Vai arī ne? Vislabākais teātris ir balstīts dzīvā stāstā.

Oskara draugs ir arī Aigars Apiņa atveidotais mācītājs Arvīds, kurš, sarunājoties ar Oskaru, rosina katru nedēļu domāt un pierakstīt domas par kādu vārdu. Mācītāja balss skan īpaši, jo teātris ir stāsts par metodi. Un tas, ka Apiņa balss tiek apskaņota, radot svētīvinīgu *kanceles efektu*, ļauj apgalvot, ka metode strādā.

Ja jau par metodi, gribu uzteikt scenogrāfijas vienkāršo, bet funkcionālo dabu. Nav nekā lieka, un tas jau ir daudz. *Zilais ilgu pūslis* tiek izmantots trāpīgi kāpjot, veļoties, pasniedzot roku. Aina marķēšana ar noplēšamo kalendāru ir vietā. Telpu radījusi Pamela Butāne.

Kad mamma dodas aizsaulē, pūslis noplok, un viņa tiek izvadīta gumijas laivā. Skan vienkārši, jo tas nepasaka neko. Par teātri rakstīt ir tikpat bezjēdzīgi kā par kulināriju, jo teātris ir visas maņas: skaņa, gaisma, kustība, smarža, pateiktais un arī nepateiktais. Nepateiktais ir lasāms Meinarda acīs (sēdēt otrajā rindā šajā izrādē bija laba izvēle). Meinarda acis tēlo Oskara acis, pārtop. Jo teātris ir stāsts par pārtapšanu. Un par sapņiem un ceļu uz sapņiem. Nebaidīties un doties pretī savam, vienai, vai esi „slims ar nerviem” vai ne.

Oskars finālā dodas uz Romu. Bet es Tevi aicinu: ja vien ir iespēja, noskaties izrādi! Un izlasi grāmatu! Juris Poškus taisot filmu. Gaidu. Vairs nebaidos.

APSKATS

Katriona Luīze Rožlapa, mākslas zinātniece

Konceptuālais lietišķums

Jaunrade un mantojums nevar pastāvēt bez koncepta tā pamatā. Koncepta nozīme mēdz būt pat spēcīgāka par izpildījumu, savukārt mantojums nevar pastāvēt atstāts no ideju vēstures. Uzsvertās pašreizējās un topošās izstādes skaidri atklāj to, ka objekts nepastāv pats par sevi, bet gan nes plašas informācijas kopumu iekšienē.

DEKORATĪVĀS MĀKSLAS UN DIZAINA MUZEJS

Mākslinieka un dizainera Jāņa Straupes pēdējo divu desmitu gadu laikā radušos darbus nu ir iespēja aplūkot izstādē *Ne-lietas* līdz 26. martam. Tā ne tikai atklāj autora skulpturālo objektu formveidi un konceptu, bet arī ataino jaunos dzinulus, kuri nostrādājuši mākslinieka prātu: eksperimentālas, liela apjoma kinētiskas koka skulptūras. J. Straupes izstāde visnotaļ pārsteidz ar materialitāti, ļaujot skatītājam apjaust koka neizmēlamo potenciālu. Mākslinieks profesionāli rotaļīgi rod arvien jaunus idejas, kā atkāpties no ierastā, ļaujot dizaina un mākslas pasaulē ienākt novatoriskām pieejām koka objektu dizainā un tēlniecībā. J. Straupe asprātīgi spēj likt skatītājam pārsteigumā noelsties par materiāla plastiskumu un mākslinieka talantu tam piešķirt kinētiska objekta raksturu.

MĀKSLAS MUZEJS RĪGAS BIRŽĀ

Indija – tradīciju zeme ir izstāde, kurā apkopoti hrestomātiskie šī muzeja Indijas mākslas kolekcijas priekšmeti, un tā būs apskatāma līdz 8. aprīlim. Kopā ar Indijas pētniecības institūtu *Eka Archiving Services* pārskatīta priekšmetu hronoloģija, terminoloģija un kontekstualizācija. Tādējādi izstādi var uztvert kā kolekcijas revitalizāciju un jaunatklāšanu plašākai sabiedrībai. Tā ir lielākā Indijas mākslas kolekcija Baltijā. Visaptverošā izstāde dod tikai daļēju ieskatu šīs valsts kultūras mantojumā, tomēr iespaids ir grandiozs. Te iekļauti mākslas un amatniecības priekšmeti, variējot reliģiskus un ceremoniālus atribūtus, tērpus un rotas, un lietišķās mākslas objektus. Izstāde ir krāsu un spožuma pielietā, tādējādi radot priekšstatu par Indijas bagātīgo kultūru, kuras mantojums ir neatņemama ikdienas sastāvdaļa vēl šobaltdien.

ROMANA SUTAS UN ALEKSANDRAS BEĻCOVAS MUZEJS

Savu atklāšanu sagaidot vien februāra nogalē, izstāde *Iekšējie dialogi. Aleksandras Beļcovas sarakste, dienasgrāmatas, mazāk zināmie mākslas darbi* būs aplūkojama līdz pat nākamā gada 27. janvārim. Nelielā muzeja intīmā atmosfērā ļaus iepazīt līdz šim mazāk zināmo A. Beļcovas mantojumu, kas ir cieši saistīts ar mākslinieces izcelsmi un biogrāfiju. Nelielā izstādē atklāj dienasgrāmatas ierakstus un vēstules, kurās māksliniece pauž savu dzīves pieredzi: privātas detaļas, intimitāti un kopš Čerņigovas guberņas dzimtas pilsētas pamešanas – arī dzīvi emigrācijā. Dokumentālo izstādi pavada mākslas darbi, kurās atainojas viņas biogrāfijas lappuses. Izstāde ir skaudrs vēstījums, kas caur daiļradi nodots skatītājam. Vēstījums, kas šībrīža pasaules kolīziju iespējama ieguvus citu tonalitāti.

PĀRDOMAS

Tukšā telpa kultūras ļaudīm

Ieva Rupenheite īpaši Radošajai Kuldīgai

Kuldīgas kultūras centra ļaudis kārtējo reizi ir pierādījuši, ka kultūrai naudu nevajag. Katrā ziņā, ja vajag, tad neko daudz. Kamēr tiek pārbūvēta istā ēka, tikmēr rosīgie kultūras darbinieki pārbūruši kopš 2009. gada neapdzīvotu lielveikalu. Labākajā gadījumā kuldīdznieki savā atjaunotajā namā tiks pēc diviem gadiem. Savā ziņā vietas izvēle ir ironiska, jo lielveikali pēdējā desmitgadē noteikti pulcē vairāk ļaužu nekā izrādes vai koncerti. Tātad, lai patērētājam arī kultūras produkts būtu vieglāk pārstrādājams, teicama izvēle ir pasniegt to veikalā.

Protams, starp izvēli (kas nemaz nav izvēle) nedarīt neko, jo nav, kur, un darīt, bet bez nekā kultūras ļaudis izvēlas pēdējo, tiešā nozīmē sekojot Ojāra Vācieša rindām: „Esi dzejnieks – taisi no nekā.”

Šķiet, tieši to pašu vēlas jaunās Sacimas tautas kalpi, nogriežot reģionu kultūras programmu finansējumu. *Latvijas Valsts mežu* mājaslapā lasāms: „Līdz 2022. gadam a/s *Latvijas Valsts meži* (LVM) ik gadu sniedza atbalstu Latvijas sporta, kultūras, izglītības un zinātnes, sociālās palīdzības un vides organizācijām, kā arī citiem sabiedrībai nozīmīgiem projektiem. Pašreiz akciju sabiedrībai *Latvijas Valsts meži* 2023. gadā nav plānoti ziedojumi.”

Aizkustinoši, ka finansējuma iespējas meklē tas pats Valsts kultūrkapitāla fonds, nevis kāds no cīnītājiem par nodokļu nomaksu. Visi, kas gatavo un iesniedz projektus valsts koordinētajās programmās, zina, ka nodokļi tiek ieturēti, organizācijām ir Valsts kases konts, un atskaites prasības par piešķirumiem ir stingras. Tur nekas nenobirst garām. Ja nu vienīgi jāpieņem, ka tautas kalpi īpaši necieš profesionālas kultūras izpausmes novados. Tā teikt, nevaļag te nekādu profesionālo mākslu – gan jau pašu ļaudis tiks galā. Pašu ļaudis arī airējas kā prazdami, bet gadās, ka

beigu galā kultūrai pietuvinātajiem pietrūkst gan naudas, gan kaut kā cita.

Piemēram, vienā no Kurzemes lielākajām pilsētām filmas *Mātes piens* pirmizrādē notiek biļešu loterija, kuras laimesti lepmi novietoti uz skatuves. Galvenais laimests iespējams: skaisti sarkans plastmasas spainis, pilns ar popkornu. Laimētāji jutās stipri aplaimoti un arī neizpratnē, vai tiešām tikai viņiem likās, ka patērētāju kultūras simbols – kino ar popkorna garšu – ne tikai neiederas Noras Ikstenas romāna ekranizācijas izrādē, bet šķiet pat aizvainojošs.

Toties ar tukšo spaini varēs iet sēnēs – priecīgi teica mani aplaimotie draugi. Tātad tukšs spainis ir labāks.

Dodiet kultūrai tukšu telpu! Gan jau piepildīs.

KULTŪRAS KALENDĀRS

KULDĪGĀ

- **Kultūras centrā** 11.II 13.00 Latvijas Kultūras akadēmijas jauktā kora *Sōla* un instrumentālās grupas koncerts *Krāsainais maršs*: dziesmas no latviešu animācijas filmām. Māksliniecis-kais vadītājs Kaspars Ādamsons. 18.II 18.00 grupas *Bet bet* koncerts. 25.II 18.00 deju koncerts *Visi ceļi ved uz Kuldīgu*: vidējās paaudzes kolektīvi *Bandava* (Kuldīga), *Dižbramaņi* (Rīga), *Atvars* (Jaunjelgava), jauniešu kolektīvi *Puzurs* (Druva), *Liedags* (Ventspils), Kuldīgas Tautas deju ansambļi *Venta*. 10.III 19.00 koncertuzvedums *Šveiks – dziesmu spēle toreiz un tagad*. 24.III 19.00 grupas *Ducele* piecgades koncerts.
- **Bibliotēkā** 16.II 15.00 senioru skolā tikšanās ar teoloģi, pirmo luterāņu biskapi Apvienotajā Karalistē, komponista meitu Jānu Jērumu-Grīnbergu. Sarunu vadīs LU Teoloģijas fakultātes dekāne, bijusī kuldīdzniece Dace Balode. 16.III 16.00 ceļotmīļotāju tikšanās ar Bruno Šulcu, filmas *Pipara ceļš* fragmenti. 23.III 14.00 tikšanās ar tulkotāju Armīnu Voitkānu.
- **Klavīns Piano** 26.II 16.00 pianists Arnis Zandmanis, J.S.Baha *12 prelūdijs un fūgas*. 18.III 18.00 *Savādā meitene* – Egona Valtera dziesmas ar Aleksandra Čaka vārdiem. Dziedātāji Lauris Valters, Krišjānis Valters, Madara Orola, Uldis Veigurs (balss, saksofons), Jānis Miltiņš (taustiņinstrumenti), Jānis Rubiks (kontrabass, basģitāra), Krišjānis Bremšs (sitam-instrumenti), Dmitrijs Tarasovs (ģitāra).
- **Mūzikas skolā** 18.II 15.00 grāmatas *Ernesta Vignera Kuldīgas mūzikas skola. 1945–2020* atvēršana. 22.III Kurzemes mūzikas skolu audzēkņu festivāls *Notīci sev*.

- **Mākslas namā** 24.II 17.00 saruna ar gleznotāju Rītu Ivanovu par viņa izstādi *Vērotāja laiks* un ar mākslas zinātnieku Raimonu Kalēju. Izstāde līdz 26.II. 2.III 14.00 kuldīdzniece Martas Hercas dokumentālā filma *Mēs tikai tagad sākam* par holokausta izdzīvojušo Marģeru Vestermani. 10.III tiks atklāta izstāde *Kuldīgas „Vulkāns”*. *Atmiņu un iztēles lauks* (nosaukums var mainīties).
- **Muzejā** 10.II 14.00 nodarbība *Pasakai pa pēdām*: bērni kopā ar rakstnieci Andru Manfeldi varēs radīt savu pasaulē labāko pasaku un ar mākslinieci Neonillu Medvedevu to ilustrēt. Pieteikties pa tālr. 25435318.
- **Laidu muižā** 12.II 13.00 un 15.00 ceļojošā izrāde *Vai esam tikušies agrāk?* par nejaušu satikšanos, atmiņu ceļojumu un vēlmju meklēšanu (pēc Mihaela Endes grāmatas *Bezgalīgais stāsts*).
- **Vilgāles pagastmājā** 18.II 18.00 Ārijas Elksnes dzīves melodijas ar dziedātāju Lailu Ilzi Pūrmalieti un sieviešu ansambli *Atspulgs*.
- **Turlavas bibliotēkā** 17.II 13.00 tikšanās ar bērnu grāmatu autori Ievu Samausku.
- **Nīkrāces atpūtas centrā** 25.II 19.00 Kristīnes Šomasas koncerts *Mīlestības krāsās*.

SKRUNDĀ

- **Kultūras namā** 11.II 18.00 vokālo ansambļu koncerts *Mīlestības pieskāriens*. Piedalās *Kursi* (Aizpute), *Romance* (Skrunde), *Noskaņa* (Kalvene), *Tonuss* (Lieģi), *Gamma* (Lutriņi), *Avots* (Pelči), jauktie ansambļi no Kabīles un Gaviezes. 18.II 18.00 *Pannas teātra* izrāde *Gribu bērnu!*, lomās: Ģirts Ķesteris, Elīna Vāne, Zane Daudziņa un Aldis Siliņš.

VENTSPILĪ

- **Koncertzālē Latvija** 10.II 19.00 festivāls *Saxophonia*: Donijs Makaslins un Džeisons Lindners (ASV), Latvijas Radio bigbends. 11.II 16.00 festivāls *Saxophonia*: Ventspils bigbends, Undīne Rolava (balss), Ritvars Garoza (klavieres). 19.II 16.00 jubilejas koncerts *Zemītis. Kaspars Zemītis. 50 atspulgi*. 25.II 16.00 flamenko ģitārista Daniela Kasaresa koncerts *Magiterraneo*. 8.III 19.00 koncerts *Meklējiet sievieti!*: Ventspils kamerorķestris, koris *Ventspils*, solistes Aija Vītoliņa, Elza Rozentāle, Annija Putniņa, Māra Upmane-Holšteina.
- **Jūras vārtos** 14.II 19.00 grupa *Pērkons* un Liepājas simfoniskais orķestris. 12.III 15.00 Dzin-tara Čīčas 30. jubileja *Vajag tikai mīlēt*. 17.III 19.00 Jāņa Lūsēna un Pētera Brūvera mūzikls *Agrā rūsa*. 24.III 19.00 Ivo Fomina 30. skatuves jubilejas koncerts.

LIEPĀJĀ

- **Lielajā dzintarā** 21.II 11.00 koncertuzvedums skolēniem *Zem Spānijas debesīm*: Enrikes Granadosas, Izaka Albenisa darbi, spēņu tautas mūzika. 26.II 19.00 Jāņa Lūsēna un Pētera Brūvera mūzikls *Agrā rūsa*.
- **Liepājas starptautiskais zvaigžņu festivāls**: 25.II 18.00 vijolniece Kristīne Balanas, Liepājas simfoniskais orķestris, Antonīna Dvoržāka Vijoļkoncerts. 2.III 19.00 Rīgas kamerkoris *Ave Sol*. 4.III 18.00 Sergejs Nakarjajovs (trompete), Kristians Lindbergs (trombons). 10.III 19.00 pianists Vestards Šimkus. 11.III noslēguma koncertā Latvijas Radio bigbenda koncerts *Trio Colossus* tenorsaksofonam, kontrabasam un sitaminstrumentiem; Londonā dzimušais, Nigērijā skolotais dziedātājs ar milzu balss diapazonu Ola Onabule.
- **Olimpiskajā centrā** 14.II 19.00 Aināra Ančevska standapa komēdija *Mačo*. 18.III 20.00 dziedātāja Andra Ērgļa 40. jubileja. 25.III 18.00 Dzin-tara Čīčas 30. jubileja *Vajag tikai mīlēt*. 26.III 19.00 tautasdziesmu programma *Dieva dēli. Saules meitas*: Kristīne Kārkle-Kalniņa, Marts Kristians Kalniņš, Antra Stafeca, Anmary, Andris Ērglis, Dainis Škutelis.